

શ્રીમાદ્જયનન્દમૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

આત્માનન્દં પ્રયાતિ સ્મરણકરણતઃ શ્રીપ્રમોદયત્પ્રકાશાત્
પુણ્યં જ્ઞાને દદાતિ પ્રતિદિનમથ યદ્વાચનં સજ્જનેભ્યઃ ।

યસ્ય સ્તુત્યથયત્નઃ સમુદયકરણે સત્થર્મં રતાનાં

‘આત્માનન્દ પ્રકાશ’ વહતુ હૃદિ મુદં માસિકં તદુધાનામ્ ॥૧॥

પુ. ૧૦. } બીર સં. ૨૪૪૨-માદ્રપદ આત્મ સં. ૨૪ } અંક ૨ જો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમશિલ્પા.

૧ પશુપત્યપર્વનિમિત્ત પ્રભુ સ્તુતિ. (રા. વિદ્યવાસ મૂળચંદ યી. એ.)...	...	૩૩
૨ મિચ્છામિદુક્કડમ્ (,,)...	...	૩૪
૩ દેવતાક પ્રાર્થાવિદ શ્લોકા (રા. દુર્ગેશ્વાલ અં. ત્રિવેદી) ...	...	૩૫
૪ ભર્મની ભારના બ્રહ્મત કરવાની જરૂર. (મુનિ. કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)	...	૩૬
૫ માન-અભિમાનની પણ કંઈ હદ હોય ખરી કે ? (,,)...	...	૩૭
૬ શ્રાવક જ્ઞાને કહેવા ? (એક જૈન) ...	...	૩૮
૭ આખ્યંતર શાંતિ. (રા. વિદ્યવાસ મૂળચંદ યી. એ.) ...	...	૩૯
૮ જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ-સડો કયા ભાગમાં છે ? (રા. ભાવજી દામજી)...	...	૪૩
૯ કાળ અને આત્માનું જળાબળ. (રા. કૃતેશ્ચંદ ઝવેરભાઈ)...	...	૪૬
૧૦ માધ્યસ્થ ધમ બૂધબુધ્ (શેઠ મણિલાલ સરજભલ) ...	...	૫૦
૧૧ દિત વચન માળા. (મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ) ...	...	૫૨
૧૨ પ્રભુ સ્તુતિ. (મુનિ. શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ) ...	...	૫૩
૧૩ વર્તમાન સમાચાર. (સભા) ...	...	૫૪
૧૪ શ્રીકૃષ્ણ મહોત્સવ. (મળેલું) ...	...	૫૫
૧૫ અંથાવલોકન. (સભા) ...	...	૫૬

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દપાત અર્થ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

અમારા માનવતા આહુકોને સૂચના.
સોળમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.
“ શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ”
(શ્રી જ્ઞાનસાર-ગદ્ય-પદ્ય અનુવાદ મૂળ સાથે.)

અમારા માનવતા આહુકોને જણાવવા રબ્બ લખ્યે છીયે કે દર વર્ષે મુજબ આ વર્ષે પ્રત્યેક જૈન કે અન્ય બંધુઓને પઠન પાઠનમાં અવશ્ય ઉપયોગી અધ્યાત્મનો આ ગ્રંથ, કે જેના મૂળના કર્તા મહાત્મા અધ્યાત્મ રસિક ન્યાયવિશારદ ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ છે, કે જે શ્રી “જ્ઞાનસાર” અષ્ટકજીના નામથી સુપ્રસિદ્ધ અધ્યાત્મ ગ્રંથ છે, તેના પદ્યનો જુદા જુદા રાગથી અનુવાદ અને સાથે ઘણુંજ સરસ ગુજરાતી ભાષાંતર એ બંને મૂળ સાથે આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથ અપૂર્વ અધ્યાત્મનો હોષ વાંચકના હૃદયમાં અધ્યાત્મભાવ પ્રગટાવે તેવો છે. અનેક જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તેજ શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી મહારાજે આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથની રચના કરેલી છે. શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી મહારાજે અનેક ગ્રંથો રચેલા છે. જેમાંનો આ ગ્રંથ અપૂર્વ અને અધ્યાત્મભાવ પ્રગટ કરાવવા માટે અદ્ભુત છે. સર્વ કોઇ સરખો લાભ લઈ શકે તે માટે મૂળ (સંસ્કૃત) તથા ગુજરાતી ભાષામાં કાવ્ય અને ભાષાંતર સાથે આપવામાં આવેલ છે. આવા ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથનું શાંત રીતે અધ્યયન કરવાથી અધ્યયન કરનાર દરેક મનુષ્યનું હૃદય તેવા ઉત્તમ ગુણ ગૃહણ કરવા લાયક બને છે તે સાથે મોક્ષમાં જવાને એક ઉત્તમ સાધન બને છે.

હાલમાં ચાલતા મહાન યુદ્ધને લઈને કાગળો વિગેરે, છાપવાના તમામ સાહિત્યની હદ ઉપરાંત મોંઘવારી છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમીત ભેટની જુક આપવાનો કંમ માત્ર અમોએ જ ચાલુ રાખ્યો છે. તે અમારા સુદ્ધ બંધુઓના ધ્યાન ખેંચાર હશેજ નહિ. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાઇ સુશોભિત આઇડીંગ સાથે પ્રસિદ્ધ થયો છે.

બાર માસ થયાં આહુકો થઇ રહેલા તેમાં આવતા વિવિધ લેખોનો આસ્વાદ લેનારા માનવતા આહુકો ભેટની જુકનો સ્વીકાર કરી લેશે જ એમ અમોને સંપૂર્ણ બરસો છે, છતાં અત્યાર સુધી આહુકો રહ્યા છતાં ભેટની જુકનું વી. પી. જે આહુકોને પાણું વાળવું હોય. અથવા છેવટે, બીજાં બાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણાંજ અમોને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સભાને કરવો ન પડે તેમજ સભાને તેમજ પોસ્ટખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહિ. તેટલી સૂચના દરેક સુજ્ઞ આહુકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આસો સુદ ૨ ના રોજથી આ માસિકના માનવતા આહુકોને સદરહુ ગ્રંથ લવાજમના પૈસાનું દર વરસ મુજબ વી. પી. કરવામાં આવશે, જેથી તે પાણી વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકસાન નહિ કરતાં દરેક આહુકોને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह (ह रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૭] વીર સંવત્ ૨૪૪૫, માદ્રપદ. આત્મ સંવત્ ૨૪. [અંક ૨ જો.

પર્યુષણપર્વનિમિત્ત પ્રભુસ્તુતિ.

વસંતતિલકા.

નિત્યે સકામી જનના ભયને હરીને,
નિષ્કામ જે છુનવશ કરતા ભવિને;
સંસારી માનવ તણાં ચરિતો સુધારે,
સંસાર સાગર અખિલ તરે જ પોતે. ૧
પોતે સદાય સ્થિરભાવ વિષે રહેતા,
અસ્થૈર્ય ધારણ કરે જ વિહાર કાળે;
તેવા વિશગ્ની પ્રભુના પદકંજમાંડે,
પર્યુષણે પ્રભુમતા ભવિકો સુભાષે. ૨
વિ.

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મિચ્છામિ દુઃકલમ્.

ત્રોટક.

મન વાણી અને કદિ કાય થકી, કંઈ જીવ વિરાધન હોય કર્યું;
 રતિ દ્રેષ ધરી કપટી હૃદયે, કદિ આચર્યું દુરપણું જ હશે. ૧
 અવિનીત ળની અપમાન કીધું, શુશ્રૂષા ન કરી ગુરૂની મનથી;
 શુભ ભાવ વડે જ ખમાવું સહુ, અપકૃત્ય પવિત્ર સુપર્વ મહિં. ૨

વિ.

કેટલાક યાત્રાવિહ રત્નોકો.

પદ્માત્મક ભાષાંતર સહિત.

રચનાર—શ્રીયુત કુંભરલાલ અગ્રવાલકર ત્રિવંદી.

(ગતક ૫૪ ૧૦ થી ૨૩)

દાનં મોગો નાશસ્તિસ્રો ગતયો ભવન્તિ વિત્તસ્ય ।
 યો ન દદાતિ ન શુંકતે તસ્ય તૃતીયા ગતિર્ભવતિ ॥

(દોહરો)

વિત્ત તણી છે ત્રણ ગતિ, દાન, લોગ ને નાશ;
 ન કરે દાન, ન લોગવે, તે તે થાય વિનાશ.

પૃથિવ્યાં ત્રીણિ રત્નાનિ જલમન્નં મુખાપિતમ્ ।
 મૃદ્ધેઃ પાષાણસ્વંદેષુ રત્નસંજ્ઞા વિધીયતે ॥

(અનુષ્ટુપ)

પણી, અન્ન ને પાણી, રત્ન એ પૃથિવીપરે;
 મૂર્ખો વર્ષાપ્રવૃત્તિને રત્નો, કે'નારા મુરખા ખરે.
 નાનાં ધાન્યોષધીનો પિતરિ મૃદ્ધે નાજિતા યેન વિદ્યા
 નિજવિભવે સંગ્રહં યો ન કુર્યાત્ ।

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૩૫

હિત્વા માર્યાં સુશીલાં રતિમિહ કુરુતે મર્ત્તમૃત્યાં ચ દાસ્યાં
વાણ્યા વૈરામિલાપી સમયમતિજડો વક્તિ રાજન્ સ્વગોઽયં ॥

(છાંયો)

માથે બેઠો બાપ છતાં જે વિદ્યા ન ભણે,
કરી વાણીથી વેર સંપને જે નર ન ગણે;
સ્વસ્ત્રી તણ સુશીલ કરે દાસીને ખ્યારી,
વિભવ છતાં નિજ કરે ન જે કણ સંગ્રહ ભારી;
વળી વર્ષાઝતુમાં જે નર સદા વિદેશ બાવા નિસરે,
વળી પ્રસંગમાં જે જડમતિ તે મોટો મુરખ ખરે.

અજ્ઞઃ સુખમારાધ્યઃ સુખતર મારાધ્યતે વિશેષજ્ઞઃ ।
જ્ઞાનાલવદુર્વિદગ્ધં બ્રહ્માપિ નરં ન રક્ષયતિ ॥

(દોહરા)

સ્હેલો છે સમજાવવો, મહા મુરખ જગમાંદ્ય;
એથી પણ સ્હેલી રીતે, સમજી સમજાવાય.
પણ અલ્પજાની અને, અર્ધદિગ્ધ જે કોય;
પ્રહ્માથી પણ તેમનું, સમાધાન નવ હોય.

સ્વદેશજાતસ્ય નરસ્ય નૂનમ્
ગુણાધિકસ્થાપિ ભવેદવજ્ઞા ।
નિર્જાંગના યદ્યપિ રૂપરાશિ
સ્તથાપિ લોકઃ પરદારસક્તઃ ॥

(પુષ્પિતાશ્રા)

બહુ ગુણથી ભરેલ હોય ભાઈ,
પણ ન મળે નિજ દેશમાં વડાઈ;
અતિ સ્વરૂપવતી છતાં સ્વદારા,
નર પરસ્ત્રીપર પ્રેમ જોડનારા.

(ચાલુ)

ધર્મની ભાવના જાગૃત કરવાની જરૂર.

“યતો ધર્મસ્તતો જયઃ”

ગમે તેવો આકરો પ્રસંગ ઉભો થયો હોય તો પણ પંડિત પુરૂષો સ્વકર્તવ્ય-ધર્મનો ત્યાગ કરતા નથી; કેમકે જ્ઞાની પુરૂષો કહે છે કે ‘જે ધર્મનું રક્ષણ કરે છે તેનોજ જય થાય છે.’ એ ઉત્તમ શિષ્ટ વચનને અનુસરી આપણે સહુએ અવશ્ય સ્વકર્તવ્યપરાયણ થવું જોઈએ. ધીરજ રાખી ખરી ખંતથી સ્વકર્તવ્ય-ધર્મમાં મચી રહેવાથી જરૂર આપણો જય (ઉદય) થવા પામશે. આજકાલ જ્યાં જ્યાં દૃષ્ટિ નાંખી જોઈએ ત્યાં ત્યાં સ્વકર્તવ્યધર્મનું યથાવિધિ પાલન કરવામાં બહુધા ઉપેક્ષા, કહો કે બેદરકારી જોવામાં આવે છે, અને એથી ઉલટી દિશામાં પ્રયાણ થતું જોવામાં આવે છે એ હકીકતજ મૂળથી આપણી અજ્ઞાનતા સૂચવે છે. તે સૂચવે છે કે સ્વકર્તવ્ય-ધર્મનું આપણને ખરાખર લાન જ થયું નથી અથવા તો આપણે તેને વિસારી દીધું છે. જ્ઞાની મહાત્માઓ તો કહે છે કે સ્વકર્તવ્યધર્મનું યથાવિધિ પાલન કર્યા વગર તમારો જય કે ઉદય જ થવાનો નથી. તેથી જો તમે તમારો જય કે ઉદય કરવા ઇચ્છતા જ હો તો પ્રથમ તમે સ્વકર્તવ્યધર્મને સારી રીતે સમજવાનો ખપ કરો. સ્વકર્તવ્યધર્મને જે સારી રીતે જાણતા-સમજતા હોય, તથા તે કર્તવ્યધર્મનું યથાવિધિ પાલન કરવાથીજ આપણો જય કે ઉદય થવાનો છે એવી જેમની દૃઢ શ્રદ્ધા કે માન્યતા હોય અને એવી ઉડી શ્રદ્ધા સહિતજ જે પ્રમાદ તણ સ્વકર્તવ્યધર્મનું યથાર્થ પાલન કરવામાં ઉજમાળ રહેતા હોય એવા પ્રમાણિક પુરૂષો પાસે વિનય બહુ માનપૂર્વક સ્વકર્તવ્ય-ધર્મને તમે ખરાખર સમજો તથા તેથી જ તમારો જય કે ઉદય સધાશે એવી શ્રદ્ધા યા માન્યતાને દૃઢ કરો અને એવી દૃઢ શ્રદ્ધા પ્રતીતિ સાથેજ સ્વકર્તવ્ય-ધર્મનું યથાવિધિ પાલન કરવા સકળ પ્રમાદ પરિહરી સદાકાળ સાવધાન રહો. સહુને પોતપોતાના અધિકાર પ્રમાણે કર્તવ્ય ધર્મ પાળવાનો હોય છે. એવી શાસ્ત્રમર્યાદા પરાપૂર્વની ચાલી આવે છે. પરંતુ સંયોગોની વિચિત્રતાથી તેમાં ઘણો ખીગાડો થયેલો જોવાય છે-સમજમાં, શ્રદ્ધામાં તેમજ વર્તનમાં ફેરફાર થયેલો છે. મજબુત મનના, ઉદાર દીલના અને સમયજ સુજ-ચકોર ભાઈ બહેનો ધારે તો ખરા ખંત ભર્યા પ્રયાસથી તેમાં ઠીક સુધારો થઈ શકે એમ છે. પરંતુ બેપરવાઈ કે ઉપેક્ષા કરવાથીજ ઘણું કામ બગડે છે. જો સ્વપરહિતકારી કાર્ય જરૂર કરવું જ હોય તો તેવી બેપરવાઈ કે ઉપેક્ષા કરી શકાય નહીં. શાસનપ્રેમી, દયાળુ અને સત્યવાદી ખરા ત્યાગી વૈરાગી સાધુ સાધ્વીઓ જો આ અગત્યની વાત દીલ ઉપર લે તો સદુપદેશવડે તેઓ ઘણું શાસનહિત

માન-અભિમાનની પણ કંઈ હદ હોય ખરી કે ?

૩૭

કરી શકે. ખરા શાસનરાગી અને સદ્ગુણપ્રેમી શ્રાવકશ્રાવિકાઓએ પણ સમય ઓળખીને એવા ઉત્તમ સાધુ સાધ્વીઓ તેમજ નિર્મળ આચારવિચારવાળા શાશ્વત શ્રાવક શ્રાવિકાઓનાં હિતવચન આદરથી સાંભળી પોતાનું આચરણ સુધારવા જરૂર લક્ષ રાખવું જોઈએ. ઉત્તમ યોગ્યતાવાળા સાધુસાધ્વી કે શ્રાવકશ્રાવિકાને યથોચિત વિનય-સત્કાર કરવાથી આપણામાં ફેટી યોગ્યતા આવે છે. આપણું દુઃખદાયી અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને દુરાચરણ ટળે છે-દૂર થાય છે અને આપણામાં ખરેખર સુખદાયક તત્ત્વજ્ઞાન, તત્ત્વશ્રદ્ધા અને તત્ત્વરમણતા જાગે છે-પ્રગટે છે. એ જ આ દુર્લભ માનવલવાદિક ઉત્તમ સામગ્રી પામવાનું સાર્થકથ છે. તે વગરનું એ બધું નકામું છે. જો કે અજ્ઞાન, અશ્રદ્ધા, મિથ્યાત્વ અને સ્વચ્છંદાચરણથી આપણી પારાવાર ખરાબી (પડતી) થઈ છે પરંતુ હજી સમય ઓળખી સાવધાન થઈ જશું તો પાછી ઉન્નતિ સાધી શકાશે. ઇતિશમ.

લેઠ-મુનિમહારાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

માન-અભિમાનની પણ કંઈ હદ હોય ખરી કે ?

“ વીરા મોરા ગજ શકી ઉતરો, ગજ ચડયાં કેવળ ન હોય રે—વીરા મોરા ”
જહાલા બંધુઓ અને જહેનો !

એકદા ભરત અને બાહુબલી વચ્ચે દૈવયોગે ભારે યુદ્ધ થયેલું. તેમાં કરોડો મનુષ્ય અને પશુઓનો સંહાર થતો જોઈ, કર્ણાથી જેમનું હૃદય ચીરાય છે એવા ઉત્તમ દેવોએ જાને બંધુઓને એ અઘોર યુદ્ધથી ઉપરામ (વિરામ) પામીને, એક બીજાની હારજીતની ખાત્રી કરવા દ્વંદ્વયુદ્ધની જ ભલામણ કરી. તેમાં પણ જ્યારે બાહુબલીની જ જીત અને ભરતની હાર થઈ ત્યારે દિડ્મૂઠ જેવા બનેલા ભરતે બાહુબલી ઉપર પોતે કરેલી પ્રતિજ્ઞા વિસારી ચક્રરત્ન મૂક્યું. તે પણ તેને ત્રણ વખત પ્રદક્ષિણા દઈ પાછું ક્યું ત્યારે ભરત વિલગો થયો અને બાહુબલીએ ચક્ર સહિત તેને ચુરી નાંખવા પોતાની વજ્ર જેવી કંઠણ મુષ્ટિ (મુઠી) ઉપાડી. એજ વખતે વળી વિચાર આવ્યો કે આ અમોઘ મુષ્ટિપ્રહારથી એ ચક્રવર્તી રૂપ મારા વડીલ બંધુનું અવશ્ય મૃત્યુ થશે અને તેના પાપ અને અપયશથી હું કલંકિત થઈશ. તેથી એ ઉપાડેલી મૂઠી વડે પાંચમુષ્ટિ લોચ કરી, વિરાગ જાગવાથી પોતે સાધુ-અણગાર બન્યાઃ પૂર્વે પોતાના ૯૮ અનુજે (લઘુ બંધુઓ) એ જેનું શરણ ગ્રહેલું છે એવા આદીશ્વર પ્રભુની જ સેવા કરી સ્વમાનવભવ સફળ કરવા ભાવ થયો.

પરંતુ તેમ કરવા જતાં પ્રથમના દીક્ષિત થયેલા લઘુ બંધુઓ કે જે અત્યારે સાધુ સ્થિતિમાં વર્તે છે તેમને મારે જરૂર નમન-વંદન કરવું પડશે એ વિચારે તે બાહુ-બલી મુનિને ઘેરો. છેવટે મનમાં નિશ્ચય કર્યો કે અહીં જ કાઉસગ્ગ ધ્યાને સ્થિત થઈ કેવળજ્ઞાન ઉપાર્જન કર્યા પછી જ પ્રભુ પાસે જઈશ તો પછી વાંધો આવશે નહિ. એમ મનથી જ નક્કી કરી ત્યાં જ પોતે નિશ્ચળ થઈને કાઉસગ્ગ ધ્યાને સ્થિત થયા. ત્યાં જ એક વર્ષ વીતી ગયું છતાં અભિમાનવશ થયેલા તે મુનિને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ ન થયું. આ બધી હકીકત કેવળજ્ઞાનદિવાકર આદીશ્વર પ્રભુ જાણતા જ હતા. પૂર્વે બ્રાહ્મી બંદેને પ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધી હતી ત્યારપછી ભરતની આજ્ઞા-અનુમતિ મેળવી સુંદરીએ પણ દીક્ષા પ્રભુ પાસે ગૃહણ કરી. તે બંને સાધ્વીઓને અવસર પામી યથાયોગ્ય સમજાવી જ્યાં બાહુબલી મુનિ કાઉસગ્ગ ધ્યાને સ્થિર ઉભા રહ્યા છે ત્યાં તેને પ્રતિબોધવા નિમિત્તે મોકલી. ત્યાં આવીને તપાસ કરતાં મુનિશ્રી ચેતરફ વેલડીઓવડે વિંટાયેલા હોવાથી મુશ્કેલીથી નજરે પડ્યા. પછી બંને સાધ્વીઓએ પ્રભુની હિતશિક્ષાના પ્રતિધ્વનિ જેવાં, 'વીરા મારા ગજ થકી ઉતરો, ગજ ચડ્યાં કેવળ ન હોય રે' ઇત્યાદિ હિત વચનો કહ્યાં. તે વચનો કર્ણગોચર થતાં બાહુબલી મુનિ વિચારમાં પડ્યાં કે આ વચનો મનેજ સંબોધીને કહેવાયાં છે ખરા, પરંતુ કાઉસગ્ગ ધ્યાને સ્થિત થયેલા એવા મારે ગજ-હાથી સાથે શો સંબંધ છે? એકાગ્રપણે તેના ઉપર ઉઠા આલોચ કરતાં તે મહામુનિને ખરું તત્ત્વ-સત્ય સમજાયું કે હું પોતે જ અભિમાન રૂપી ગજ-હાથી ઉપર આરૂઢ થયેલો છું. વચથી લઘુ એવા સાધુરૂપ બંધુઓને હું કેમ નમું? કેમ વંદું? આ જ ઉત્તુંગ માન-અભિમાનરૂપી ગજ-હાથી. તેના ઉપર ચઢેલો છું ત્યાંસુધી મને કદાપિ કેવળજ્ઞાન પ્રગટવાનું નથી. એથી જ એ અભિમાનરૂપી હાથી ઉપરથી નીચે ઉતરી, નમ્રતા ધારી એ મહાનુભાવ મુનિવરોને સદ્ભાવથી નમન-વંદન કરવું મને હિતકારી-કલ્યાણકારી જ છે. એમ નિશ્ચય કરી કાઉસગ્ગ પારી, પગ ઉપાડી પ્રભુ પાસેજ જતાં તે મહામુનિને કેવળજ્ઞાન ત્યાંજ પ્રગટ થયું. તેવાં કોઈ ઉત્તમ ગુણવગર મિથ્યાઅભિમાન કરી દુઃખી થનારા જીવને આના કરતાં બીજા દૃષ્ટાંતની ભાગ્યેજ જરૂર પડશે. લઘુતા ત્યાંજ પ્રભુતા વસે છે. ઇતિથમ.

લેગ-મુનિમહારાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

અભ્યંતર શાંતિ.

૩૯

શ્રાવક કોને કહેવા ?

શ્રાવક ભાઈ તો તેને કહીએ જે પીઠ પરાધ બાણે રે,
પરદુઃખે ઉપકાર કરે પણ, મન અભિમાન ન આણે રે. શ્રાવક૦ ૧
સકલ લોકમાં વંદે સહુને, નિંદા ન કરે કેની રે,
વાચ કાય મન નિશ્ચય રાખે, ધન્ય ધન્ય જનની તેની રે. શ્રાવક૦ ૨
સમદષ્ટિને તૃણુ ત્યાગી, પર સ્ત્રી જેને માત રે,
જીવ્યા થકી અસત્ય ન બોલે, પરધન નવ ગૃહે હાથ રે. શ્રાવક૦ ૩
મોહ માયા વ્યાપે નહિ જેને, દૃઢ વૈરાગ્ય જેનાં મનમાં રે,
અરિહંત નામ શું તાળી લાગી, સકલ તીરથ તેનાં મનમાં રે. શ્રાવક૦ ૪
પણ લોભીને કપટ રહિત જે, કામ ક્રોધ નીતાર્યા રે,
બાણે નરસૈયો તેનું દરશન, કરતાં કુલ અજવાળા રે. શ્રાવક૦ ૫

આભ્યંતર શાંતિ.

વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ. બી. એ.

મનુષ્યના જીવનમાં શાંતિ એક અમૂલ્ય વસ્તુ છે. શાંતિ એ સ્થાનમાં દૃષ્ટિગત થાય છે કે જ્યાં સ્વાધીન, સ્વાવલમ્બનશીલ અને સમ્યક્ચિંત્ય મનુષ્યોનો નિવાસ હોય છે. દૃઢ પ્રતિજ્ઞા, ઉદ્દેશની સ્થિરતા, આત્મનિર્ભરતા અને આત્મબળને શાંતિ કહેવામાં આવે છે. શાંતિનો એ અર્થ નથી કે મનુષ્યે કેવળ આળસુ, નિર્લોભી અને સાહસહીન સ્થિતિમાં બેસી રહેવું. એ તો મૃત્યુની નિશાની છે; કારણ કે એ અવસ્થામાં તમામ શક્તિઓ નિષ્ક્રિય બની જાય છે અને જીવન તદ્દન નિરસ બની જાય છે. જેને શાંતિ પ્રાપ્ત થયેલી હોય છે તેનું જીવન તો સદા સરસ અને આનંદમય હોય છે.

જે મનુષ્ય માત્ર દૈવ પર વિશ્વાસ રાખી બેસી રહે છે તેને કદાપિ શાંતિ મળી શકતી નથી. આવો મનુષ્ય પોતાની વર્તમાનસ્થિતિથી રહેજ પછુ આગળ વધતો નથી અને ભવિષ્યની કોઈ પ્રકારની ચિંતા કરતો નથી. આવો મનુષ્ય કાયર અને પુરુષાર્થહીન બની જાય છે. એના સુખમાં કોઈ આશ્ચર્યાર્થો નાંખી જાય છે તો તે ભોજન કરે છે, નહિ તો એજ આળસુ સ્થિતિમાં પડ્યો રહે છે. તે પોતે કશું કામ કરવા શ્રમ લેતો નથી. આવા માણસની દશા નાવિક વિનાના વ્હાણુ જેવી છે

કે જેને વ્યવસ્થા વગર સમુદ્રમાં તજી દેવામાં આવ્યું હોય. કપી દિશામાં અને કયાં જવાનું છે તે તેને માલૂમ નથી હોતું. જે દિશા તરફ પવન લઈ જાય તે દિશા તરફ તે ઘસડાય છે. એ જ પ્રમાણે આજસુ મનુષ્યનું જીવન અત્યંત અનિયમિત હોય છે. તેનો કોઈ જાતનો સંકલ્પ હોતો નથી, કોઈ ઉદ્દેશ હોતો નથી તેમજ તેની કોઈ જાતની કાર્યપ્રણાલિકા પણ હોતી નથી; આ પ્રકારના મનુષ્યોને કદાપિ શાંતિ મળી શકતી નથી. આ સ્થિતિને કદિ પણ શાંતિનું નામ આપી શકાય નહિ.

આથી ઉદ્ધતું જે માણસ પુરૂષાર્થપર વિશ્વાસ રાખે છે તેનું જીવન તપાસીએ તો આપણને ઘણું જ નિયમસર લાગશે. તેના જીવનનો ઉદ્દેશ પ્રથમથી જ નિર્દિષ્ટ કરેલો હોય છે અને તે સદા નિશ્ચિતમાર્ગપર ગમન કરનાર હોય છે. એ માર્ગે ગમન કરવામાં ગમે તેટલી આપત્તિઓ અથવા મુશ્કેલીઓ આવે, ગમે તેટલું નુકશાન સહન કરવું પડે તો પણ એ ધીર-નીર પુરૂષ પોતાના નિર્દિષ્ટ ઉદ્દેશથી કિંચિત્ તૂટી પડી શકતો નથી અને પોતાના માર્ગથી કદિ પણ પાછો હટતો નથી; એ તો નિર્ભય જાતનો આગળ વધે જાય છે; કેમકે એ તો જાણતો જ હોય છે કે માર્ગમાં અનેક વિઘ્નો આવ્યા કરે તો પણ તેનાથી ગભરાવું જોઈએ નહિ. વિકટ સમયમાં ધૈર્ય અને સાહસ ધારણ કરવા જોઈએ. એ સમયે છે કે મારે કાંઈ બીજું કરવાનું જ નથી, પરંતુ જે કાંઈ કરવાનું છે તે યથાશક્તિ સાડું કરવું જોઈએ. સંભવિત છે કે તેને કોઈ કારણવશાત્ પોતાના માર્ગથી રહેજસાજ પાછા હટવું પડે, પરંતુ તે શીઘ્રતાથી પોતાના સ્થાનપર પહોંચી જાય છે. એવું નહિ કે જ્યાં પવન લઈ જાય ત્યાં ચાલે જાય. ‘હું મારા નિયત સ્થાનપર ક્યારે પહોંચીશ, કેવી રીતે પહોંચીશ, અથવા મારા ઉદ્દેશમાં ક્યારે સફલતા મેળવીશ,’ એ સર્વ વાતની તે પરવા અથવા ચિંતા કરતો નથી. તે તો પોતાનું કાર્ય કરે જાય છે. આટલું બધું કરવા છતાં કદાચ તેને સફલતા નથી મળતી, તેનું કાર્ય સિદ્ધ નથી થતું તો તેથી તે નિરાશ અને અધીર જાતો નથી.

શાંત મનુષ્ય પોતાનાં સર્વ કાર્યો મહા ધીરતાપૂર્વક કરે છે. કોઈને ખ્યાલ પણ નથી આવી શકતો કે અવિધ્યમાં તેની કેવી સ્થિતિ થશે અને તેનાં કાર્યનું શું પરિણામ આવશે. મનુષ્યને હમેશાં નવા નવા પ્રસંગો અને નવી નવી બુદ્ધિઓની સંપ્રાપ્તિ થયા કરે છે, અને તેથી મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે કે તેણે એ સર્વનો યથાશક્તિ સદુપયોગ કરવો જોઈએ.

શાંતિ એ મનુષ્યની આંતરિક સ્થિતિ છે. તેનો સંબંધ હૃદયની સાથે રહેલો છે. હૃદયમાં શાંતિ હોવી જોઈએ. બાહ્ય શાંતિને શાંતિ કહી શકાતી નથી. અપ્યંતર શાંતિની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે બહાર ગમે તે હોય તો પણ બહારની બડબડથી

આભ્યંતર શાંતિ

૪૧

આભ્યંતર શાંતિ ઉપર લેશ પણ અસર થતી નથી. જેવી રીતે પવનની અસર માત્ર સમુદ્રની સપાટી ઉપર, અથવા વધારેમાં વધારે જસો ત્રણસો ફીટ નીચે થાય છે અને તેની નીચે કોઈ પણ પ્રકારની અસર થતી નથી અને એક જ રિથિતિ રહે છે એવી રીતે આભ્યંતર શાંતિની રિથિતિ હોય છે. આપણે જીવનના મહાન પ્રયત્નો ઉકેલતા હોઈએ છતાં પણ આપણા નિત્યના ન્હાનાં કાર્યોમાં અત્યંત શાંતિ ધારણ કરવી જોઈએ. જે મનુષ્ય પોતાની જાતપર અંકુશ રાખી શકે છે, પોતાની ઇંદ્રિયોનું દમન કરી શકે છે અને મનઃ સંયમ રાખી શકે છે તે જ મનુષ્યને આભ્યંતર શાંતિની પ્રાપ્તિ સુલભ છે. ઇંદ્રિયદમનનું બીજું નામ જ આભ્યંતર શાંતિ છે.

જ્યારે તમને સાંસારિક ચિંતાઓ સતાવે અને તમે આપત્તિઓથી આવૃત્ત થઈ જાઓ ત્યારે શાંતિના પવિત્ર મંદિરમાં પ્રવેશ કરો અને અદ્ય સમય સુધી સધળું ભૂતી જઈ શાંતિદેવીની આરાધના કરવાનો ઉપક્રમ કરો. આ સમયે પણ જો સાંસારિક ચિંતાઓ અને પીડાઓ તમને દબાવી દે અને તમે એનાથી દબાઈ જાઓ તો સમજવું કે તમારાથી કંઈ પણ કાર્ય થઈ શકશે નહિ. તમે હમેશાં એનાથી દબાયલા રહેશો અને એનાપર કદિ પણ આધિપત્ય મેળવી શકશો નહિ. ચિંતા અને આપત્તિના સમયમાં શાંતિ પ્રાપ્ત કરવાનો અમોઘ ઉપાય એ છે કે જે જે વાતોથી તમને ગભરાટ ઉત્પન્ન થાય છે તે પ્રત્યેકને પૃથક્ પૃથક્ સમજવા યત્ન કરો અને તમારી સંપૂર્ણ સંકલ્પશક્તિ એના પર લગાવી દો. આમ કરવાથી તમને પ્રતીતિ થશે કે જેવી રીતે સૂર્યનો ઉદય થવાથી સર્વ અંધકાર દૂર થઈ જાય છે તેવી રીતે તમારી સર્વ પ્રકારની મુંઝવણનો શિથિ અંત આવી જશે. તે પછી જો તમારા હૃદયમંદિરમાં શાંતિનો ચમત્કાર પ્રકાશિત થશે અને તમને નવીન શક્તિનું જ્ઞાન થવા લાગશે તો તમને સંપૂર્ણ આભ્યંતર શાંતિની પ્રાપ્તિ થવા લાગશે, અને ત્યારે જ તમે મોટી મોટી આપત્તિઓ અને કઠિન પ્રસંગોની સામે વીરતા અને નિર્ભયતાથી થઈ શકશો. કદાચ તમારી સર્વ આશાઓ અને સર્વ ઉદ્દેશો નિષ્ફળ જાય તો પણ તમને લેશ પણ ગભરાટ કે મુંઝવણ થશે નહિ અને તમે એમ કહેશો કે ‘કંઈ હરકત નહિ, હમણાં સફલતા ન મળી તો સવિધ્યમાં કોઈ દિવસ પણ મળશે.’

જ્યારે તમને જણાય કે અન્ય લોકો ઇર્ષ્યા વા દ્રેષભાવથી તમારી નિંદા કરે છે, તમારા પર આક્ષેપો કરે છે, અને તમને કોઈ પણ પ્રકારનું તુકશાન કરવા તત્પર બને છે અને એ વખતે તમને કોઈ વ્યાપી જાય છે તથા તમારા મનમાં તેનું વેર લેવાની ઇચ્છા ઉત્પન્ન થઈ જાય છે ત્યારે તમારે શાંતિને કામમાં લેવી જોઈએ. તે સમયે તમારે રમરણમાં રાખવું જોઈએ કે જે માણસ બીજાને માટે ખાટો બોદવા તત્પરતા બતાવે છે તેના પતનને માટે સ્વયં કુવે તૈયાર થાય છે.

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજા લોકોની સાથે નિષ્પ્રયોજન ધુરાઈ કરવાવાળા મનુષ્યો પોતે જ તેનાં માઠાં ફળ લોગવે છે. આવાં કુદરતનો નિયમ હોવાથી વૈર અથવા બદલો લેવાની કરી પણ આવશ્યકતા રહેતી નથી. અધાપિપર્યંત જગત્માં કોઈ પણ મનુષ્યએવો નથી થયો કે જેણે અન્ય માણસોની સાથે ધુરાઈ કરી અને કોઈ પણ રીતે, કોઈ પણ વખતે, તેને તેની ધુરાઈનાં માઠાં ફળ ન ચાખવા પડ્યા હોય.

કોઈ માણસ એમ સમજતો હોય કે મેં કોઈની સાથે ધુરાઈ કરી અને તે મને શું કરવાનો છે તો તે તેની મોટી ભૂલ છે. પ્રકૃતિમાં ઝીણામાં ઝીણી બાબતો પણ નિયમસર અને ધોરણસર ચાલે છે. દરેક વસ્તુનો જમા-ખર્ચ થાય છે અને છેવટે સર્વનો હિસાબ થઈ જાય છે. પ્રકૃતિ પોતાના હિસાબદારોના નામ દરમહિને કાઢી નાંખતી નથી. જે મનુષ્ય શાંત હોય છે તેને બદલો લેવાનું કર્મ એટલું બધું અધમ લાગે છે કે તે સ્વપ્નમાં પણ વૈર લેવાનો વિચાર કરતો નથી. જો કોઈ તેને સતાવે છે તો પણ તે શાંતિનોજ આશ્રય લે છે, નહિ કે ધુરાઈનો બદલો ધુરાઈથી લેવાનો વિચાર કરે છે.

જ્યારે મનુષ્ય ન્હાની ન્હાની બાબતોમાં શાંતિનો આશ્રય લેતા શીખે છે ત્યારે જ તે મોટા મોટા પ્રસંગોપર શાંતિ ધારણ કરી શકે છે. આવા માણસનું કોઈ બહાલામાં બહાલું સ્વજન મૃત્યુવશ થાય અને તેના મૃત્યુથી પોતાનું જીવન સર્વથા નિષ્ફળ થઈ ગયેલું જણાય તો પણ શાંતિ એ એક એવી વસ્તુ છે કે જેના આશ્રયથી તે સર્વ આપત્તિઓ ધીરભાવે સહન કરી શકે છે.

સ્થૂલ દૃષ્ટિએ જોતાં પ્રાયઃ દુષ્ટ અને નીચ મનુષ્યોનો આ સંસારમાં વિજય થતો જણાય છે. જે લોકો અપરાધી, માયાચારી અથવા દુરાચારી હોય છે તેઓ આબાદ અને સાધનસંપન્ન દશા લોગવતા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આ પ્રકારનું દૃશ્ય લોકોને અવનત કરે છે અને સત્ય માર્ગથી ચલિત કરી અનીતિના માર્ગપર ધસી જાય છે; પરંતુ આભ્યંતર શાંતિનો અનુભવ કરનાર મનુષ્ય પર એનો લેશ પણ પ્રભાવ પડતો નથી. જો કે તે પણ જુએ છે કે સત્યનિષ્ઠ લોકો મુશ્કેલીમાં છે અને અસત્યપરાયણ મનુષ્યો એશઆરામ લોગવે છે, અનીતિમય જીવન વહન કરનાર લોકો નીતિવાન મનુષ્યથી આગળ વધી જાય છે, કપટ અને માયાચારથી દ્રવ્યપ્રાપ્તિ થાય છે, મૂર્ખ લોકો વિદ્વાનો કરતાં અધિક લાભ મેળવે છે તો પણ તે પોતાના માર્ગથી કદિ ચ્યુત થતો નથી. આવા પ્રકારની વાતોની તેના પર બિલકુલ અસર થતી નથી, તે તો પોતાનું કર્તવ્ય ઉત્તમ રીતિથી કર્યું જાય છે અને બીજા લોકો શું કરે છે અને તેઓને તેનું શું ફળ મળ્યું છે તેની તે લેશ પણ દરકાર કરતો નથી. એવી સર્વ વાતોને તે દૈવાધીન છોડી દે છે.

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ—સડો ક્યા ભાગમાં છે.

૪૩

જ્યારે મનુષ્યને એટલે બધે દરજ્જે શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે કે શાંતિ તેના એક અંગ રૂપ બની જાય છે, તે પોતે શાંતિમય બની જાય છે અર્થાત્ તે જ્યાં જાય છે ત્યાં સર્વત્ર શાંતિનાં જ તેજસ્વી કિરણો પ્રસારે છે ત્યારે એટલું કહેવું જોઈએ કે તે મનુષ્યે પોતાના જીવનમાં સફલતા પ્રાપ્ત કરી લીધી છે. આભ્યંતર શાંતિ એવી વસ્તુ નથી કે જે સ્વતઃ મળી જાય અથવા એકદમ પ્રાપ્ત થઈ જાય. એ પ્રાપ્ત કરવા માટે અનેક ગુણોની આવશ્યકતા છે; પ્રથમ તો આભ્યંતર શાંતિ શું વસ્તુ છે એ સમજવું જોઈએ.

જીવનનું તાત્પર્ય એ નથી કે ગમે તેવી રીતે જીવન વ્યતીત કરી દેવું. વસ્તુતઃ જીવન એક અતિ મહત્વની વસ્તુ છે. તેનો યોગ્ય આદર કરવો એ જીવનનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. આપણું જીવન આપણા માટે તથા બીજાની ખાતર કેવી રીતે ઉપયોગી બનાવી શકાય તે જાણવાની તેમજ શીખવાની ખાસ જરૂરીયાત છે. જ્યારે મનુષ્યમાં શાંતિનો સંચાર થઈ જાય છે ત્યારે તે દુનિયાના કલહથી દૂર થઈ સ્વકાર્યમાં મગ્ન બની જાય છે. દુનિયાના અવનવા પરિવર્તનોની અસર તેના પર બિંદુકુલ થતી નથી. આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે તે મનુષ્ય પોતાના સ્વાર્થની ખાતર દુનિયાથી દૂર રહેવા મથે છે. આવા શાંતિપ્રિય મનુષ્યો તો અખિલ વિશ્વના પ્રાણીઓના આનંદ અને સુખમાં પોતાનો આનંદ સમજે છે. તેની શાંતિ પરમ પવિત્ર હોય છે. તે કોટિના મનુષ્યો પોતાને સંસારમાં જીવન વહન કરવાની શક્તિની સંપ્રાપ્તિ થાય એટલા માટે જ સંસારથી અલગ રહેવા મથન કરે છે. આવા શાંત સ્વભાવી મનુષ્યો જગતમાં સર્વત્ર પ્રસરી રહેલ અશાંતિરૂપ અધિકારનો વિલય કરી શાંતિનો તેજસ્વી પ્રકાશ વિસ્તારે અને શાંતિ દેવીનું ચિરસ્થાયી સામ્રાજ્ય સ્થાપે એ શુભેચ્છા સહિત અત્ર વિરમવામાં આવે છે.

ઈન્દિશમ.

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ—સડો ક્યા ભાગમાં છે?

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬ થી શરૂ)

લેખક—રા. માવજી દામજી શાહ.

વ્યાપાર વિષયક ક્ષેત્ર. ના વિષયમાં કહેવામાં આવે તો દેશનો સમગ્ર વ્યાપાર મોટે ભાગે જૈનોએ હાથ કરેલ છે. એમ જૈન કોમના વર્તમાન અને ભૂતકાળના ઇતિહાસ પરથી સિદ્ધ થાય તેમ છે, તેમ છતાં વ્યાપારપરાયણ જૈન કોમને ઉદય દૃષ્ટિગોચર થતો નથી તેનાં કારણો એક નવીન પ્રકરણદ્વારા જણાવવાં યોગ્ય થઈ પડશે. આમાં તો તેની વ્યાપાર ધંધાની સ્થિતિ કેવી છે? તે દર્શાવવા

ચલન કરવામાં આવેલ છે. જૈનોનો મોટો ભાગ વણિક વર્ગનો છે. તેમાં જાતો પણ અનેક છે. તે સમગ્ર જાતિના હાથમાં મોટે ભાગે અન્ય કોમોની અપેક્ષાએ આદ્ય-વધિ સારા પ્રમાણમાં ટકી રહેલો જણાય છે. છતાં વ્યાપારપરાયણ જૈન કોમે એટલું તો અવશ્ય લક્ષમાં રાખવું ઉચિત છે કે પોતાના જાતિબંધુઓને જેમ અને તેમ પોતાના ચાલુ વ્યાપારમાં ઘટિત સ્થાન પર ગોઠવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મનુષ્ય ગમે તેવો સ્વાશ્રયી હોય પરંતુ કોઈ પ્રસંગે અમુક પ્રકારની સહાય વિના અટકી પડે છે પણ ખરો; તેથી યોગ્ય માર્ગપર નહિ ચડવા પામેલ પોતાના જાતિબંધુને ઘટતી સહાયની અપેક્ષા હોય તો તે આપીને ચાલતો બનાવવો, અને આગળ પર તેની યોગ્યતા મુજબ પોતાના વ્યાપારમાં અમુક હિસ્સો આપવો. આ વિષયમાં વ્યાપારી વર્ગને વિશેષ કહેવુંજ ઉચિત સમજાતું નથી; છતાં એટલી પ્રસંગાનુસાર સૂચના તો અવશ્ય કરવીજ પડશે કે જેમ વેરા અને મુસલમાન કોમમાં તેમજ પારસી અને દક્ષણી કોમમાં એવો એક પ્રકારનો સંબંધ જળવાઈ રહ્યો જોવામાં આવે છે. એક ખાતામાં ઉપરોક્ત કોમનો બંધુ વ્યાપાર કિંવા નોકરી કરતો હોય અને તેના જાતિભાઈને તેમાં જોડાવા ઇચ્છા હોય તો કિંવા તેનો જાતિભાઈ ધંધારહિત દૃષ્ટિએ પડતો હોય તો તે તેને સાથે તુરતજ જોડે છે; અને પોતાના જેવો બનાવવા ચલન કરે છે. આ બંધુઓનું અનુકરણ જૈન શ્રીમંત વ્યાપારી જનોને કરવું ઉચિત જણાતું નથી? શા માટે મોટો ભાગે તેઓ આ પ્રમાણે કરતા નહિ હોય? ખરેખર, અવનતિનાં કારણો આપણને ડગલે ડગલે નજરે પડે છે.

પરદેશગમનના પ્રશ્નના સંબંધમાં જૈનસમાજમાં સુભાગ્યે એવું હવે રહેવા પામ્યું નથી કે ‘અન્ય સમાજમાં આજે જેવું છે અર્થાત્ પરદેશ ગમન કરી આવ્યા બાદ પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાં પડે, જાતિબહાર મૂકવામાં આવે વગેરે વગેરે અનેક વિટંબનાઓ જૈનેતર સમાજમાં દૃષ્ટિગત થાય છે તેવું જૈનસમાજમાં હાલ કશું જોવામાં આવતું નથી. એ હર્ષ પામવાની બીના છે. વસ્તુતઃ પરદેશગમન કર્યા વિના-દેશ વિદેશમાં વ્યાપાર ખેડવાની પદ્ધતિઓનો પદ્ધતિસર અભ્યાસ કરી આવ્યા વિના દેશના વ્યાપારની પ્રગતિ કદિ થઈ શકવાની નથી, અને વ્યાપારવિષયક પ્રગતિ જ્યાં જોવામાં આવતી નથી ત્યાં પ્રબલ પ્રાયઃ ભૂખમરો જ સહન કરતી હોય છે.

આપણા આર્યાવર્તના પૂર્વના ઇતિહાસ તરફ લક્ષ આપશો તો જણાશે કે પરદેશગમનનાં દ્વારો બંધ નહોતાં, વ્યાપાર, હુજર, કળા, કૌશલ્યાદિ પ્રાપ્ત કરવા માટે કરવામાં આવતું પરદેશગમન કોઈ પ્રકારે તિરસ્કરણીય ગણાય જ નહિ; પરંતુ કેટલાક સંપ્રદાયો અમુક વ્યક્તિને પરદેશગમન કરી આવ્યા બાદ પોતાના સંપ્રદાયમાં લેવાની-લોજનાદિક વ્યવહારમાં સાથે રાખવામાં પોતાના સંપ્રદાયનો વિરોધ

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ-સડા ક્યા ભાગમાં છે.

૪૫

દર્શાવે છે. તેનાં કારણો સ્પષ્ટ છે. કારણકે વિરોધ દર્શાવનાર સંપ્રદાય એમ માનતો હોય છે કે—“ પરદેશગમન કરનાર વ્યક્તિએ પરદેશમાં નિર્દોષ વનસ્પત્યાદિક આહાર નહિં મળી શકતો હોવાથી મધમાંસાદિક વસ્તુઓનો ઉપયોગ કર્યો હશે, એટલું જ નહિ પરંતુ કોઈ પણ પ્રકારે આહારાદિકમાં શુદ્ધતા જાળવી નહિ હોય. ”

એવી માન્યતા હોવાના સખમે પરદેશમાં પોતાનો અભ્યાસ વગેરે સમાપ્ત થઈ રહ્યા બાદ આ દેશમાં આવનાર વ્યક્તિને પ્રાયશ્ચિત્તાદિક આપી પાવન કરે છે, પરંતુ પરદેશમાં ગયા પછી અને ત્યાં રહ્યા પછી પણ જેઓ આહારાદિકમાં મજ્જમ-પણે શુદ્ધતા જાળવી શક્યા હોય તેઓને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત આવશ્યક નથી. સારાંશમાં, પરદેશગમન આજે સીવીલીયન, સીવીલ સર્જન, ખારીસ્ટર, એમ. ડી, આદિ માત્ર થવા માટે વર્તમાન યુગમાં ન હોયું જોઈએ. કિંતુ વ્યાપારમાં વધારો કરવાના હેતુપૂર્વક થયું જોઈએ.

રૂઢિનાં કેટલાંએક અચોગ્ય બંધનો તરફ ખ્યાલ કરતાં જણાશે કે તે પણ આપણી પ્રગતિમાં આડખીલ સમાન ભાગ ભજવે છે. વસ્તુતઃ રૂઢિ એટલે રીવાજ. કોઈ પણ રીવાજનો મોટો ભાગે પ્રસાર થાય છે ત્યારે તેના પ્રસારમાં કંઈક મુલ ઉદ્દેશ અવશ્ય સમાયલો હોય છે. પરંતુ દેશ, કાળ, ભાવ અને ક્ષેત્રમાં યથા-સંભવ પરિવર્તન થતાં એટલેા વિવેક પ્રત્યેક પ્રસંગે કરવો જોઈએ કે પરંપરાથી ચાલી આવતી અગર નવીન દાખલ થયેલી અમુક રૂઢિ સમાજની પ્રગતિસાધક છે કે બાધકારક છે? આ પ્રશ્નનું નિરાકરણ કર્યા વગરજ અંધશ્રદ્ધાથી જો અમુક રૂઢિ-નું અવલંબન લેવામાં આવે છે તો પરિણામ ઘણું વિપરીત આવતું જોવામાં આવે છે. સુસ્ત અને પ્રયત્નકરણ કરનારા જનો એવી રૂઢિના ભોગ થઈ પડતા નથી. ગાડરીયા પ્રવાહરૂપ ચાલતા જમાનામાં જો કે રૂઢિબંધનો અનેક છે તોપણ તેમાંના એકાદનું પરિણામ આપણે તપાસી જોઈએ. દાખલા તરીકે, હિંદુ સમાજમાં કન્યા કેળવણી પ્રાયઃ બાર તેર વર્ષની વય સુધી લઈ શકાય છે. ત્યારપછી પણ કેળવણી ચાલુ રહી હોય તો તુરત અજ્ઞાન કુટુંબજનો ટીકા કરવી શરૂ કરે છે. ખરેખર, આ ટીકા તદ્દન અનુચિત છે, નિરર્થક છે અને કન્યા કેળવણી આગળ ન વધવા દેવાનો પ્રયત્ન છે. પરિણામે આજની કન્યા ભવિષ્યમાં માતૃપદ ધારણ કરે છે ત્યારે પોતાની સં-તતિનું સત્યાનાશ વાળે છે. પોતે કેળવાયલી નહિ હોવાથી બાળમર્યાદાઓમાં ઉચ્ચ સંસ્કારારોપણ બીલકુલ સ્થાપી શકતી નથી. અને તેથી બાળકોમાં મહત્વાકાંક્ષા શી રીતે પ્રકટે? આવી અનેક રૂઢિઓની બેડીમાં ભારતીય સમાજ જકડાઈ પડ્યો હોવા-થી પોતે હાલ તો ઉચું માથું કરી શકતો નથી, પરંતુ જેમ જેમ રાષ્ટ્રીય કેળવ-ણીનો પ્રસાર થશે તેમ તેમ ઉદય થતો જશે.

સમાજમાં ધર્મોંધ વિચારોએ કરેલું સ્થાન પણ કંઈ જેવું તેવું

નથી. ધર્મનું-નીતિનું (પ્રમાણિકતા-ઘૈર્ય-દયા-વિનય-વિવેક-સહ્યતા આદિનું) અસ્તિત્વ કોઈપણ પ્રજામાં આવકારદાયક જ ગણી શકાશે. પરંતુ તેની સાથે જ્યારે બગવૃત્તિ જોવામાં આવે છે, ત્યારે તેની કોડી જેટલી પણ કિંમત અંકાતી નથી. આજે ધર્મનાં અત્યુચ્ચ સિદ્ધાંતોનું ઘણેખરે ઠેકાણે કશું ઠેકાણું નથી. પરંતુ માત્ર એકલીજ બાહ્ય ક્રિયાઓને જ પ્રધાનપદ અપાતું હોય તો એ તો ધર્માધતાનો એક નમુનો કહી શકાય.

આ વૃત્તિ જ્યાં પ્રવેશ કરતી જોવામાં આવે ત્યાં સાવધાનતા ધારણ કરી તેનો સુધારો કરવા યતન કરવો જોઈએ. આવા વિચારો જ્યાં જ્યાં પ્રવર્તતા હોય છે ત્યાં ત્યાં કદિ સ્વપ્ને પણ ઉત્પત્તિનાં દર્શન થતાં નથી. ઉપરના કથનનો ફલિતાર્થ એવો છે કે નીતિના ઉચ્ચ સિદ્ધાંતો જેવાં કે, પ્રમાણિકતા, દયા, ઘૈર્ય, ઔદાર્ય, શૌર્ય, કર્મનિષ્ઠતા આદિ ચુસ્તપણે પોતાનામાં સ્થાપિત કરવાં જોઈએ અને સાથે સામાયિકાદિ આવશ્યક નિત્ય કર્મો કરવામાં આવે તે ફળદાયક ગણાય. પરંતુ નૈતિક સદ્ગુણોનું કશું ઠેકાણું પણ હોય નહિ, અને કેવળ બાહ્ય ક્રિયાઓ કરવામાં આવે તો તેનો કશો અર્થ નથી. ધાર્મિક યા નૈતિક પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિ વિચારપૂર્વક, સમ-જપૂર્વક અને વિવેકપૂર્વક કરવામાં આવે તોજ ફળસાધક થઈ પડે છે. અન્યથા તો તે ધર્માધતામાં જ ખરે છે. (અપૂર્ણ.)

કાળ અને આત્માનું બળાબળ.

આધુનિક વિજ્ઞાનશાસ્ત્ર જેને પાર્થકાત્ય લોકો બુદ્ધિવાદની પરાક્રાંત કહે છે તેના અને જૈન દર્શનના પરમાણ્વવાદ (materialism) ના સિદ્ધાંતો લગભગ એકજ દૃષ્ટિબિંદુ (point of view) માં સમાય છે એમ કહેવું જરા પણ અતિશયોક્તિ ભરેલું નથી. વિજ્ઞાને એમ સાબીત કરી આપેલું છે કે જ્યાં હાલમાં મોટા પહાડો દૃશ્યમાન થાય છે ત્યાં એક વખતે સમુદ્ર ગંભીર ગર્જના કરી રહ્યો હતો તેમજ જ્યાં હાલમાં મહાસાગર વિદ્યમાન છે ત્યાં એક વખતે પર્વતો ઉભા હતા. અગ્નિ પાણી વડે સોસાઇ જાય અથવા પાણી અગ્નિને બુઝાવી નાંખે છતાં વિજ્ઞાને સિદ્ધ કરેલું છે કે પાણી અને અગ્નિના એક પણ કારણનો વિનાશ થયેલો નથી. સમુદ્ર અને પર્વતોનું રૂપાંતર થવા છતાં તેના કારણો-પરમાણ્વો કાયમ રહેલાં છે. કુલો ખરી પડે, ફળો પાકી જાય, અસંખ્ય વૃક્ષો દાવાનળથી ભરમ થઈ જાય અને અમૂલ્ય હીરાઓના કોલસા થઈ જાય તો પણ વિજ્ઞાન કુલ, ફળ ઝાડ અથવા હીરાઓનું રૂપાંતર થયું છે તેમજ કહે છે; કારણ કે જે પરમાણ્વો કુલ-ફળ, ઝાડ

અથવા હીરાઓનાં ઔદારિક દેહમાં સુંઘાઈ સૌંદર્ય રૂપે ખીલી નીકળ્યા હતા તેમાંના એક પણ પરમાણુનો નાશ થયો નથી. માત્ર આકૃતિઓ વિવિધ રૂપે બદલાતી ચાલે છે. ઉત્પાદ-વ્યય અને ધ્રોવ્યયુક્ત સત્ એ સિદ્ધાંતથી રચાયેલું જૈન દર્શન પણ પ્રત્યેક પદે એજ હકીકત પ્રકાશમાં મુકે છે અને તેથી જ જગત્ અને પદાર્થોને જૈન દર્શન અનાદિસિદ્ધ માને છે.

આ અનાદિપણું પરમાણુથી માંડીને મહાસ્કંધો પર્યંત સુખ્યત્વે કરીને પાંચ સમવાય-કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, ઉદય અને કર્મ-ઉપર રચાયેલું છે. પદાર્થોનું સંઘટ્ટન વિઘટ્ટન કાળના નિયમને અનુસાર-પર્યાયોના ફેરફાર અનુસાર-થયા કરે છે. કાળનું પરિવર્તન અનેક ફેરફારો કરી નાંખવા છતાં પદાર્થોનું મૂળ સ્વરૂપ કાયમ રહે છે. જેમ કાળની અસર જડ વસ્તુઓ ઉપર થાય છે તેમજ ચૈતન્ય-આત્મા ઉપર પણ તે તેવીજ અસરો પ્રકટાવે છે. પરંતુ જડ અને ચૈતન્યની કોટિઓ જુદા જુદા સ્વભાવવાળી હોવાથી આત્મા ઉપર જ્યારે કાળની અસર પોતાનું કાર્ય બજાવ્યે જાય છે ત્યારે તે આત્માની સળગતા તે કાળની સામે પોતાના સામર્થ્યનું વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરી શકે છે.

મનુષ્યપ્રાણીના સંબંધમાં તેમજ તેથી નીચી કોટિના આત્માઓના સંબંધમાં કાળથી પ્રત્યેક ક્ષણે આયુષ્ય ઘટવા છતાં-એક શરીરમાંથી અન્ય શરીરમાં પ્રવેશ થવારૂપ-રૂપાંતર પામવારૂપ-આયુષ્યનો ક્ષય થતાં-કાળનું સામર્થ્ય વ્યક્ત સ્વરૂપમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. આ જગત્માં સુખ્યત્વે કરીને દરેક મનુષ્યના હૃદયમાં હર્ષ અને શોકરૂપ બે પરસ્પર વિરોધી દ્વંદ્વો પ્રકટ અથવા અપ્રકટપણે રહેલા છે. આ બંને દ્વંદ્વોની ઉત્પત્તિનું સ્થાન જન્મગૃહ અને સ્મશાનના દ્વરોથી સમજી શકાય છે. જે કાળે જન્મગૃહ તરફ મનુષ્યોની નજર જાય છે તે કાળે આનંદમાં ઉન્નત બની જાય છે, પરંતુ સ્મશાન ભણી જેમની નજર પહોંચેલી છે અને સ્મશાનને જેઓ છેવટનું સ્થાન માને છે તેઓ મૃત્યુના સંબંધમાં ઉપેક્ષા રાખવાનું કેમ પસંદ કરે? આ સંસારમાં એવો કોઈ પણ પ્રાણી નથી જેને અહીંથી જવું નજ પડ્યું હોય? આખા જીવનમાં ખાવું, પીવું અને એશઆરામ સિવાય ખીનું કાંઈ પણ નહીં કરનારાઓ, અનેક પ્રકારની ઘડમથલ અને ભાંજગડ કરનારાઓ તેમજ પારમાર્થિક જીવન ગાળનારાઓ-સર્વેની છેવટની શય્યા સ્મશાન જ છે.

ત્યારે આ સ્મશાનની પેલી પાર કોઈ આધ્યાત્મિક વિચારણા રહેલી છે? જો ખીજી કોઈ વિચારણા ન રહેલી હોય તો પાશ્ચાત્ય જડવાદથી જૈનદર્શન અધ્યાત્મવાદમાં જુદું નજ પડી શકે અને જડવાદનો જ વાવટો વિજયવંત થાય, પરંતુ પુનર્જન્મ છે, આત્માને કૃતકર્મનું અવશ્ય ફળ ભોગવવું પડે તેમ છે, સદાચાર

અને દુરાચાર વડે મુક્તિ અને નરકના અધિકારી થવાય છે વિગેરે ગૂઢ આધ્યાત્મિક તત્ત્વો જ્યારે મનુષ્ય સમજવા લાગે છે ત્યારે તે મૃત્યુ કે જે કાળનું વ્યક્ત સ્વરૂપ છે તેથી હાથવિલાપ નહિ કરતાં તેના આંતર સત્યની તપાસ કરવા લલચાય છે અને તે સત્ય સમજાવવાની ખાતર જ્ઞાની પુરુષોએ સત્યાશ્રય રચેલાં છે.

કાળની અસર જડ અને આધ્યાત્મિક બંને તત્ત્વો ઉપર વ્યાપક હોય છે; કેમકે કાળધર્મ હમેશાં નવું જુનું કરવાનો હોય છે. પરંતુ દુર્જન અને સજ્જન બંનેનો હિસાબ સંચૂદી રાખવાનો તેનો સ્વભાવ છે અને આ બંનેના ઇતિહાસથી મનુષ્યપ્રાણીઓને હેયોપાદેયતાનો વિવેક પ્રકટ થાય છે. સજ્જનોના વર્તનની શુભ અસર જ્યારે કાળનો ઇતિહાસ નોંધી રાખે છે ત્યારે મનુષ્યોને તે સુંદર ઘણે કાળ અને આત્માનું બળાબળ સમજવાનું પ્રાપ્ત થાય છે. પરમાત્મા મહાવીરનું નામ લગભગ ચોવીશ સૈકાઓ વીતવા છતાં અમર રહી ઉત્સાહી મનુષ્યોને સ્વાર્થત્યાગ અને સુખ દુઃખના સંયમનનું કેવું અપૂર્વ શિક્ષણ આપી રહ્યું છે? કાળ ઉપર સ્વામિત્વ મેળવી અમર થવા ઇચ્છનાર એ મહાત્માની ઓળખાણ થવા માટે કેવા ઉન્નત હૃદયની જરૂર છે? જેમની દેશનામાં મૃગ અને સિંહાદિ પરસ્પર જન્મ-વિરોધી પ્રાણીઓ ચિત્રની મૂર્તિની જેવા સહયોગી બની તેમનું વાક્યામૃત ઝીલવા બેઠા હશે તે વખતે તે કાળના મનુષ્યોને તેમની અપૂર્વ સમતાનું ભાન કેવું થયું હશે? આપણે તેની કલ્પના કરી શકીએ તેમ નથી. તે વખતનો કાળ જ તે તે મનુષ્યોના મન ઉપર અસર કરી શકે છે.

ત્રણે જગત્ના પ્રાણીપદાર્થોની વ્યવસ્થા સમજવાને માટે કાળની કલ્પના થયેલી છે. ધર્માસ્તિકાયાદિ દ્રવ્યનું જેમ અસ્તિત્વ પ્રતીત થાય છે તેમ વસ્તુસ્વરૂપે અણુ-અથવા સ્કંધરૂપે કાળ વિદ્યમાન નથી, પરંતુ તેની સત્તા સર્વ પ્રાણીપદાર્થોમાં વ્યાપક રૂપે છે.

નિર્જળ આત્માઓ-જેમને કાળની કશી કિંમત નથી છતાં કાળ તે પોતાનું સામર્થ્ય તેમના ઉપર ચલાવતો જ હોય છે-આલસ્યમાં અથવા ભોગતૃષ્ણાને જીવનપર્યંત તૃપ્ત કરવામાં પોતાનું જીવન સમાપ્ત કરી દે છે. અમૂલ્ય માનવજન્મની-કાળે માર્ગ કરીને પ્રાપ્ત કરાવેલા મનુષ્યપણાની-કિંમત તેમને હોતી નથી. તેઓ નિરંતર ડિંડિમ વગાડીને કાળનો જ દોષ કાઢતા હોય છે. “ભાઈ! શું કરીએ? હજી વખત આવ્યો નથી.” આ અને આવા જ અર્થસૂચક શબ્દો હમેશાં તેમનાં મુખમાંથી નીકળતા હોય છે.

‘સમય સમય બળવાન છે, નહિ પુરુષ બળવાન’ એ વાક્ય કાળની મહત્વતા દર્શાવનાર છે. એક ગર્ભશ્રીમંત મનુષ્યને એકદમ પૂર્વકર્મ યોગે નિર્ધન થતો

કાળ અને આત્માનું બળાભળ.

૪૯

જોઈને આવું વાક્ય ઉચ્ચારાય છે, પરંતુ વસ્તુતઃ તેની રૂપાંતર પામેલી પરિસ્થિતિ પૂર્વકૃત કર્મ અને તદનુસાર થયેલી તેની બુદ્ધિને આભારી છે.

વિવેકશક્તિસંપન્ન સળંગ આત્માઓ કાળઉપર દોષારોપ મુકી ઉઘમને તજ દેતા નથી. તેઓ આમ કરવાને ઉત્સાહી હોવાથી અમુક અંશે કાળ ઉપર પાતાના આત્માનું સામર્થ્ય ચલાવે છે એમ કહેવામાં જરાપણ ખોટું નથી. શાસ્ત્રમાં સ્થળે સ્થળે આશ્ચર્યજનક રીતે જોવામાં આવે છે કે મહાત્માઓએ બહુ કાળે લોભવના યોગ્ય કર્મને અરૂપ કાળ લોગ્ય બનાવી દીધું, કર્મની અપવર્તનાઓ આત્માના પ્રગળ ઉત્સાહ અને વેગને આભારી હોય છે. છેવટે આયુષ્યકર્મને જીતી અમર થનાર મહાત્માઓએ કાળ ઉપર વિજય મેળવ્યો છે એમ કહી શકાય છે, પરંતુ કાળનું અવ્યક્ત સ્વરૂપ સિદ્ધના જીવો સાથેનો સંબંધ કદાપિ મુકી શકતું નથી અને તે આપણી ગણતરીને હીસાએ-આપણી અપેક્ષાએ-સંબંધ ગણાય છે. તેથીજ સમગ્ર પ્રાણી પદાર્થ સાથે સંબંધ ધરાવતા કાળના સ્વરૂપને દેખાડતા શ્રીમદ્દેવચંદ્રજી વહેંચે કે:-

દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાળ ભાવશુણ્ણ રાજનીતિ એ ચારજી;
રાસ વિના જડ ચેતન પ્રભુની કોઈ ન લોપે કારજી.

અર્થાતઃ—કાળના નિયમને સર્વ પ્રાણીપદાર્થોને આધીન રહેવું પડે છે. કાળ-દ્રવ્યની સત્તા ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનમાં છુપાયેલી છે. કાર્યકારણના નિયમને આધીન રહેલા જગતની પ્રત્યેક ગણતરી કાળથી જ મપાય છે.

કાળના નિયમને અનુસરીને વિચાર અને કર્તવ્યભાવનાના સ્વરૂપમાં અનેક ફેરફાર થતા જાય છે. કેટલાક જૂના વિચારોનું સ્થાન નવા વિચારો દે છે. આવી સ્થિતિમાં જમાનાને ઉપયોગી જીવનવિકાસમાં જલ્દી સહાય થાય અને પૂર્વકાળનું લક્ષ્યસ્થાન એમને એમ રાખી યોગ્ય પ્રતિભિંબ બીલે એવું વિચારવાતાવરણ ઉત્પન્ન કરવાની ખાસ જરૂર છે. પૂર્વકાળના દૃષ્ટિબિંદુને હાનિ ન પહોંચવી જોઈએ એ હકીકતને લક્ષમાં રાખીને પણ આચારના બાહ્ય સ્વરૂપો જે કાળક્રમે રૂપાંતર પામે જાય છે તેને અનુકૂળ શુદ્ધ સ્વરૂપમાં મુકવાની આવશ્યકતા આવી પહોંચી છે. એ પ્રત્યેક અનુભવી મનુષ્ય સમજી શકે તેમ છે, નહિ તો પૂર્વ અને પશ્ચિમના બુદ્ધિ અને હૃદયના આન્તર (Subjective) અને બાહ્ય (Objective) સ્વરૂપોના સંઘર્ષજીથી કાળક્રમે ક્યાં ક્યાં નવીન ગળો ઉત્પન્ન કરશે તે ભવિષ્યકાળને જ સોંપવું પડશે.

ફક્તોલ્લસદ અવેરભાધ.

માધ્યસ્થ્યં ધર્મ મૂષણમ્ ।

અનાદિ સંસારચક્રમાં પરિભ્રમણ કરવાવાળા અનંતાનંત જીવોમાં માધ્યસ્થ્ય ગુણ યુક્ત કતિપય જીવ જ હોઈ શકે છે. તેમાં પણ માધ્યસ્થ્ય ગુણની પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલા એવા સર્વોત્તમ વીતરાગ જીવોની તો આ હડહડતા કલિયુગમાં આ ભારતવર્ષમાં કિંવદન્તી પણ નથી. તથાપિ “ શુભે યથાશક્તિ યતનીયમ્ ” વાક્યની સાર્થકતા કરતા કેટલાક જીવો વીતરાગદશાની માધ્યસ્થ્ય ગુણની ચત્કિચિત્ તુલના કરતા જોવામાં આવે છે. એ ખુશી થવા જેવું છે. દરેક વસ્તુ શનૈઃ શનૈઃ પોતાના અસલ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત થાય છે અથવા એમ કહીએ કે પરિસમાપ્તિને પહોંચે છે. અનાદિકાળથી કર્મોના આવરણોમાં અવરાયેલા જીવ એકદમ કર્મ રહિત-કર્મથી મુક્ત સિદ્ધ પરમાત્મ સ્વરૂપ થતો નથી. પણ માટીના લેપથી ભારે થએલું તુંબડું જેમ જેમ માટી ખરતી જાય છે તેમ હલકું થતું થતું આખરે પાણીની ઉપર આવી તરે છે એવીજ રીતે જીવ પણ કર્મભારથી હલકો થતો થતો આખરે કર્મ રહિત થયો થકો લોકાન્ત-સિદ્ધસ્થાન-ચિદાકાશ અપુનરાવૃત્તિ ગતિને પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મરહિત થવાનું મુખ્ય સાધન કર્મજંઘના સાધનને અટકાવવાનું છે. એટલે “ કારણાભાવે કાર્યાધાવઃ ” સિદ્ધજ છે. કર્મજંઘનનું મુખ્ય કારણ રાગ દ્વેષ છે. રાગ દ્વેષ ટળે તો કર્મ જંઘ ટળે. રાગદ્વેષ ત્યારે ટળે જ્યારે માધ્યસ્થ્ય ગુણ મળે. જેટલો જેટલો માધ્યસ્થ્ય ગુણ મળતો જાય તેટલો તેટલો રાગદ્વેષ ટળતો જાય છે અથવા તો એમ કહો કે જેટલો જેટલો રાગદ્વેષ ટળતો જાય છે તેટલો તેટલો માધ્યસ્થ્ય ગુણ મળતો જાય છે. જેમ જેમ માધ્યસ્થ્યગુણ મળતો જાય છે તેમ તેમ વીતરાગદશાની પ્રગતિ થતી જાય છે. યાવત્ પરિ સમાપ્તિ વીતરાગ શુદ્ધ સચ્ચિદાનંદ પરમાત્મ સ્વરૂપ જીવ પોતાની અસલીયત-પોતાના સ્વભાવધર્મને પ્રાપ્ત થાય છે. “ વત્સુસહાવો ધમ્મો ” સ્વભાવ એજ વસ્તુનો ધર્મ છે. એટલે જ્યાં સુધી પૂર્ણ ધર્મસ્વભાવ પ્રગટ ન થાય ત્યાં સુધી ધર્મી વસ્તુ પૂર્ણતયા માની નથી જાતી. માટે આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ પરિસમાપ્ત કરવામાં માધ્યસ્થ્ય ગુણનું આલંબન લેવું ઉચિત છે. યદ્યપિ “ સ્વધર્મે નિયનં શ્રેયઃ, પરધર્મો મયાવહઃ ” કહેવાવાળા ઘણા છે. પણ માધ્યસ્થ્ય ગુણના ઘણી બની પરમાર્થે બતાવવા વાળા વિરલા હોય છે. પોતપોતાનું તો બધાય ગાય છે. પણ માધ્યસ્થ્ય અવલંબી તટસ્થ તરીકે બીજાનું ગાણું ગાવાવાળા વિરલા પુરૂષો નજરે પડે છે. માધ્યસ્થ્ય અવલંબવા વાળા પોતાના આત્માને દુનિયામાં વિશ્વાસુ બતાવતા યાવત્ ઉત્કાન્તિ-ઉન્નતિ-દશાને પ્રાપ્ત થાય છે અને એજ માટે તેઓ માધ્યસ્થ્યનું અવલંબન લે છે, અને એજ ધર્મનું મૂષણ છે, એજ આત્માનું મૂષણ છે, અને એજ આત્માનું સ્વરૂપ છે.

આજ અમારી પાસે એક પુસ્તક આવેલ છે. જેણે અમારા વિચારને ઉતેજત કરેલ છે. પુસ્તકનું નામ છે. “ જૈનધર્મપર એક મહાશયકી કૃપા ” પુસ્તક હિંદી ભાષામાં સભ્યતાથી ભરપૂર પંડિત હંસરાજ શર્માનું લખેલ છે. અને પંડિત ભાગમલ્લ જલધર પંજાબ નિવાસીએ પ્રગટ કરેલ છે. જેની કીમ્મત ચાર આના છે. મળવાનું ઠેકાણું—“ શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ” અંબાલા શહર (પં-જાબ) અને શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ, રોશન મુહલ્લા, આગરા (યુ. પી.) છે. પુસ્તકનો વિષય આશ્રા નિવાસી મુનશી મગન વિહાર મુહકશીકે “ માંસાહારકા આદિ પ્રચારક કૌન ” આ નામનું એક પુસ્તક લખી એ બહાર ક્યું છે કે દુનિયામાં માંસાહારનો ફેલાવો કરનાર જૈનો છે. જૈનોના પૂર્વજો સઘળા માંસાહારી હતા, વિગેરે. તેનો સપ્રમાણ ઉત્તર આપવામાં આવેલો છે. જૈનોએ પોતે જે કામ કરવાનું તે એક બ્રાહ્મણ પંડિતે મધ્યસ્થ રીતે ક્યું છે. તેથી જૈન તેમજ જૈનેતર સર્વને લાભપ્રદ નીવડવામાં જરા પણ શક રહેતો નથી.

પંડિતશ્રી કલમ કેવું કામ કરે છે તે “ સ્વામી દયાનંદ ઔર જૈનધર્મ ” નામનું પુસ્તક જણે જોયું હશે તેને બરાબર અનુભવ છે. એટલે તેની વધારે આજ-ખાણ કરાવવાની જરૂર નથી. સ્વામી દયાનંદ અને જૈનધર્મ નામનું પુસ્તક કે જે “ શ્રીઆત્માનંદ પુસ્તક પ્રચારક મંડળ, રોશન મુહલ્લા, આગરા (યુ. પી.) થી આડ આનામાં મળે છે. તેમાં “ સત્યાર્થ પ્રકાશ ” માં સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતીશ્રીએ જૈનોપર જે જે અસત્ય આક્ષેપો કરેલા છે તેનો પ્રત્યુત્તર મધ્યસ્થ દૃષ્ટિએ આપવામાં આવેલ છે. એવીજ રીતે આ પુસ્તકમાં પણ એક આર્યસમાજ તરફથી અનુચિત હુમલો કરવામાં આવ્યો છે. તેનો જવાબ સભ્યતાપૂર્વક આપવામાં આવ્યો છે.

પુસ્તક સાંધોપાંત વાંચવાથી પંડિતશ્રીનું જ્ઞાન, તેમની લેખનકળા અને સભ્યતાની સાથે મધ્યસ્થતા ઝળકી આવે છે. ગઈ સાલ આચાર્ય શ્રીસાગરાનન્દસૂરિશ્રીનું ચોમાસું મુંબઈ ગોડીજીના ઉપાશ્રયમાં હતું તે વખતે પર્યુષણના દિવસોમાં સદરહુ આર્યસમાજના પુસ્તકો બાળત ઘણો પ્રોટેસ્ટ ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો. જે તે વખતે હાજર રહેલા પૈકી સર્વ જૈનીઓની બાજુમાં છે. આજસુધી જૈનો તરફથી એ બાળતમાં કાંઈપણ પગલાં ભરવામાં આવ્યાં હોય એમ સાંભળવામાં આવ્યું નથી. માલમ પડે છે કે જૈનો ઘરમાં ને ઘરમાંજ લડવે શૂરા છે. એક જૈન જરા કોઈ વાને સ્ખલના પાને તો તેની પાછળ તો ચારે તરફથી ડંડુકા લઈ ઉતરી પડવા બધા લીમસેનના ભાઈ બનવા તૈયાર થઈ જાય છે. પણ એક જૈનેતર જે જૈનો પર હડ-હડતું અસત્ય આજ મૂકે ત્યાં ઉમા ઉમા પોદળો કરવા મંડી પડશે ! આવી સ્થિતિમાં એક બ્રાહ્મણ પંડિત જૈનોનું કામ કરી બતાવે—જૈનોને મદદ આપે તો તેને

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેનો તરફથી બીજું કંઈ નહિ તો ધન્યવાદ તો મળવો જ જોઈએ. માટે અમે એક જૈન તરીકે પંડિતજીની કૃતિને માન આપી પંડિતજીને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. સાથે વિચારશીલ પુરૂષોને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપ સદરહુ પુસ્તક મળાવી ધન્યવાદ આપવા લાયક હોય તો અમારા ધન્યવાદનું અનુમોદન કરશો.

શેઠ મણિલાલ સૂરજમલ. મુંબઈ.

હિત વચન માળા.

(લે૦ મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

૧ એક વખત પોતાની ઉપર કરેલા ઉપગારના સ્મરણથી કૃતજ્ઞતા વડે સન્નજન હોય તે સામા (ઉપગારી) એ કરેલા સેંકડો અપરાધને સહે છે-દરશુજર કરે છે, જ્યારે નીચ-દુર્જન, સેંકડો ઉપગાર કરનારનો પણ રૂડો બદલો વાળવો તો દુર રહે પણ ઉલટો અપકાર કરવા ચુકતો નથી. ઉપગારીનું પણ અહિ-તજ કરે છે.

૨ જે રાજાના વૈધ, ગુરૂ અને મંત્રી ગીઠા બોલા-ખુશામતીઆ હોય છે તેના શરીર ધર્મ અને ભંડારનો તરત નાશ થાય છે.

૩ જે જેમાં રક્ત હોય તેમાં તે શુભુજ દેખે છે અને જેથી વિરક્ત હોય તેમાં દોષજ દેખે છે. જે નિર્પક્ષ-મધ્યસ્થ હોય તેજ યથાશસ્થિત શુભ તથા દોષ દેખી બાણી શકે છે.

૪ અતિ ઉચ્ચ પુન્ય અને પાપનું ફળ જીવને અહિંજ પ્રાપ્ત થાય છે. જે જેવું કર્મ કરે છે તે તેવું તેનું શુભાશુભ ફળ પામે છે.

૫ જેણે પરમાનંદ (સ્વાભાવિક આનંદ) બાણ્યો નથી તેવો અજ્ઞ જીવજ ક્ષણિક અને અસાર વિષય સુખને સારભૂત અને રમણિક લેખે છે જેણે ક્યાંય પણ વી જેવું આસ્વાદ્યું નથી હોતું તેજ બાપડા તેલને ત્રિય લેખે છે-વીને બદલે તેલ ખાય છે.

૬ જેમણે નિર્મળ જળવાળાં માનસ સરોવરમાં લાંગો વખત કીડા કરી હોય તે હંસો જેમ સેવાળથી ભરેલા ખાઈના જળમાં નજ રાચે, તેમ પરમાનંદનો અનુભવ કરનારા ઉત્તમ વિવેકી જનોને ક્ષણિક અને અશુચિમય વિષય સુખમાં રતિ-પ્રીતિ નમ્મ થાય.

૭ શિષ્ય, મિત્ર, આકર પુત્ર અને સ્ત્રી પ્રત્યે અતિ આકોશ-તર્જના-તાડના-ટિકનો પ્રયોગ કરવો નહિ. 'કેમકે તેમ કરવાથી, જેમ દહીંને અતિ ઘણું મથવાથી (વલોવવાથી) માંખણ બુદ્ધ પડે છે તેમ તેમના અંતરમાં રહેલો સ્નેહ દુર થઈ અલોપ થઈ જવા પામે છે.

પ્રભુ સ્તુતિ.

૫૩

૮ ક્ષીણમોહ-નિર્મોહી મહાત્માઓ રોષ તોષને વશ થતાં નથી. મોહ વેલા વિકળ જનોજ ક્ષણમાં રૂઢ અને ક્ષણમાં તુષ્ટ થતાં હાંસી પાત્ર બને છે.

૯ સમ સર્વત્ર સમભાવ રાખનારા મહામુનિઓ શત્રુ કે મિત્ર, તૃણ કે સ્ત્રી વર્ગ, સુવર્ણ કે પથ્થર, મણિ કે માટી અને મોક્ષ કે સંસારમાં ભેદ-વિશેષ લેખતા નથી.

૧૦ એવા નિરપૂંહી મહાત્માઓને માન અપમાન કે નિંદા સ્તુતિમાં વ્યગ્રતા વિષમતા થતી નથી- તેમનું મન ઉચું નીચું થતું નથી પણ સમતોલ રહી શકે છે.

૧૧ તેવા સંત પુરૂષો ચંદ્ર જેવી શીતળતા વર્ષાવનારા, સાગર જેવી ગંભીરતા રાખનારા અને ભારંડપંખીની જેમ પ્રમાદને પરિહરી સદાય સંયમ માર્ગમાં સાવધાન રહેનાર હોય છે. વળી તેઓ કમળની જેમ રાગ-દ્વેષથી નિર્લેપ રહે છે તેમાં લેપાઈ-રંગાઈ જતા નથી. આવા મુનીશ્વરો સંયમ નાવ વડે આ સંસાર સાયરને જલ્દી તરી બાય છે, એટલુંજ નહિ પણ અનેક ભવ્ય જનોને આ ભયંકર જન્મ મરણ રૂપ દુઃખથી જળથી ભરેલો ભવસાગર તરી જવામાં સહાયભૂત થાય છે.

૧૨ ઉક્ત ઉત્તમ સાધુ જનોનું અનન્ય ભાવે શરણુ ગ્રહણ કરી યથાશક્તિ ઇન્દ્રિય દમન કરનારા, ક્રોધાદિક ચારે કષાયનો નિગ્રહ-નિરોધ કરનારા, કિંસાદિક પાપ સ્થાનકોને તજી દયા સત્યાદિકનું યથાવિધિ પાલન કરનારા અને મન વચન કાયાનો બને નેટલો સાવધાન પણે સદુપયોગ કરનારા શુદ્ધસ્થ જનો (સ્ત્રી પુરૂષો) પણ યથા યોગ્ય સંયમના પ્રભાવે (સત્ પાત્ર હોઈ તે) ધીમે ધીમે પણ ચોક્કસ પરમાર્નંદ પદના અધિકારી થઈ શકે છે. ઇતિશમ.

પ્રભુ સ્તુતિ.

(આત્મનિંદા ભાવના)

કરું છું નતિ ભાવથી નાથ આપો, સુબુદ્ધિ અને સર્વ દુર્બુદ્ધિ કાપો;
પ્રભુ વિશ્વમાં આશરો છે તમારો, ભવાંભોધિમાં દુઃખતાને ઉગારો. ભ૦ ૧
સ્તુતિ ના કદીએ કરી આપની મેં, કરી ગોઠીઓ સદા પાપની મેં;
વિચાર્યા નહીં મેં કદી સુવિચારો. ભ૦ ૨
રચ્યા જાળ મેં તુચ્છ આશા ધરીને. ધર્યો હર્ષ મેં મુગ્ધને છેતરીને;
કર્યા છે પ્રપંચો પ્રભુ મેં હજારો.... ... ભ૦ ૩
વિલો ! માનની જાળ માંહી ફસીને, કરી મેં અવજા તમારી હસીને;
કર્યા લોભ ને ક્રોધના કારભારો.... ... ભ૦ ૪

૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાઓ બપ નાહુ વિલો ! આપનો મેં, કર્યો સાથ છે શોક સંતાપનો મેં;
 કર્યો પાપમાંહિ પ્રભુ મેં વધારો.... ૭૦ ૫
 યમ ગર્જનાની ઉપેક્ષા કરી મેં, દુરાચારની સેવના આદરી મેં;
 તજ્યો મેં પવિત્રાઈનો માર્ગ સારો. ૭૦ ૬
 નીવાર્યું નહિ ચિત્તને લોગથી મેં, લગાડ્યું નહિ ચિત્તને યોગથી મેં;
 ગયો રોગ માંહી સહુ જન્મ મારો. ૭૦ ૭
 વીઢાર્યા ઘણા પ્રાણીઓ સ્વાર્થ સાડ, નથી જોયું મેં કાર્ય સાડું નકાડું;
 કરી ચિત્ત કાઢું કર્યો મેં ઘસારો. ૭૦ ૮
 રડાવ્યા ઘણા રાંકને કષ્ટ આપી, પ્રભુ આપની આણ છે મેં ઉત્થાપી;
 નહીં વાંક મારો વિલો ઉર ધારો. ૭૦ ૯
 પ્રભુ શીખ માની નહીં મેં તમારી, સદા રાગ ને દ્રેષની આણ ધારી;
 ગ્રહો માર્ગ તેથી સદા મેં નકારો. ૭૦ ૧૦
 ભુલાવી પ્રભુ ભાન પોતાતણું મેં, શુભાચ્યુ સહુ છે પ્રભુ આપણું મેં;
 વિપત્તિ તણો મેં ન જોયો કિનારો. ૭૦ ૧૧
 નેત્રોએ કરી નાથને મેં ન જોયા, ગદા દીવસો મેં વિલો વ્યર્થ ખોયા;
 પ્રભુ ના કદી આવતો ભાવ સારો. ૭૦ ૧૨
 વંધ્ય વૃક્ષની જેમ આ જન્મ જાણે, નહીં કૃત્ય સારાં પ્રભુ તોય થાયે;
 મને મૃત્યુ દેખી છુટે છે ધુબરો.... ૭૦ ૧૩
 દયા લાવીને દીનની સુખ આપો, જરા જન્મ મૃત્યુ તણાં કષ્ટ કાપો;
 ગ્રહો છે પ્રભુ હાથતો મેં તમારો. ૭૦ ૧૪
 નાથ નામ છે આપનું વીર સ્વામી, ખરા વીર છે વિશ્વમાં આપ નામી;
 જણાવ્યો હતો જે પ્રભુ ભાવ મારો. ૭૦ ૧૫

વર્તમાન સમાચાર.

મર મહોદય.

શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજના સ્તુત્ય પ્રયાસથી ગોલાવાડ-મારવાડ-માં કેળવણી ફાંડની શરૂઆત થઈ ચુકી છે. સુમારે અઢીલાખ ઉપર રૂપૈયા ભરાઈ ગયા છે. વળી આશી-મારવાડમાં પંન્યાસજી શ્રી સાહુનવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી લલિત-વિજયજી મહારાજના ચાતુર્માસથી-ઉપદેશથી તે ગામમાં સાઠ હજાર રૂપૈયાની રકમ થઈ છે

દીક્ષા મહોત્સવ.

૫૫

તેમજ એક શ્રી મહાવીર નવયુવક મંડળ સ્થાપન થયું છે. ઉદ્દેશ કુધારાના સુધારા કરવાનો છે. ત્રણસો જૈનોએ કન્યાવિક્રય કરવાનો તેમજ લગ્ન પ્રસંગે નાચ કરાવવો તેમજ ફટાણા ગાવાનો સર્વથા રીવાજ અંધ કર્યો છે.

ઉપરોક્ત કેળવણી ફૂંડ માટે થોડા વખતમાં ગોલવાડ પ્રાંતની કમીટી બોલાવવામાં આવનાર છે. જેમાં ધારેલ વિદ્યાલય કયે સ્થળે કરવું તે તેમજ કયા ધોરણે કામ લેવું વગેરેનો નિર્ણય કરવામાં આવશે.

ગુજરાતમાં આવેલું શ્રી કબીરીયાજીતીર્થ જેમ ત્યાંની હવા પાણી માટે યોગ્ય સ્થળ ગણાય છે તેમ જૈનોના તીર્થસ્થળ માટે પણ ઉચ્ચ સ્થાન ગણાય છે. ત્યાં અને આસપાસના ગામોમાં કે જ્યાં જૈનોની વસ્તી છે તેઓને ચાતુર્માસમાં મુનિ મહારાજની વણી જરૂરીયાત જણાય છે, પરંતુ તેઓ શું કરે ? એક સ્થળે ઘણા મુનિરાજો ખીરાજમાન હોય અને તેઓશ્રીની જરૂરીયાતવાળા હિંદના બીજા ઘણા સ્થળો ખાલીજ રહી જાય છે, જેથી ઉપકાર થતો પણ અટકે. ખેર ગમ તેમ હો ! પણ આ વખતે આ તીર્થસ્થળમાં મુનિશ્રી જ્ઞાનસુંદરજી મહારાજ ચાતુર્માસ રહેવાં હોવાથી તે તીર્થસ્થળની આસપાસ ૨૦ ગામના જૈન બંધુઓ પર્ણપણ પર્વમાં ધર્મારાધન માટે ત્યાં આવ્યા હતા. જેથી યથાશક્તિ લાભ મેળવ્યો હતો. આ સંબંધમાં ઉક્ત તીર્થસ્થળના શ્રી સંઘ તરફથી શેડ દીપચંદ કેસરચંદ તથા શેડ માણેકચંદ વમળચંદ અમારી મારફત દરેક મુનિરાજઓને વિનંતિ કરી જણાવવા માગે છે કે અત્રે દરસાવે જો કોઈને કોઈ મહારમાનું ચોમાસું થાય તો અથાશ ગામના જૈન બંધુઓ ઉપર ઉપકાર થાય તેવું છે, અને તેમ નહીં બનતું હોવાથી આ પાસ ગામવાળા જૈન બંધુઓ પોતાનો ધર્મ કે આચાર શું છે તે પણ જાણતા નથી.

આવી રીતે આની હકીકત હોવાથી મુનિમહારાજઓને નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ કે એક સ્થળે જો વિશેષ સંખ્યામાં મુનિરાજો ખીરાજમાન થતા હોય તેને બદલે આવા આવા ગામોમાં કે જ્યાં વિચરવાથી ઉપદેશ દેવાથી માત્ર જૈનો ઉપર ઉપકાર થાય તેટલું જ નહીં પરંતુ વખતે જોવા ગામોમાં જૈનેતર ઉપર પણ ઉપકાર થઈ શકે. આવી આવૃત્તિ માટે ઘણી વખત બોલાય છે, કાબાય છે, પરંતુ લક્ષ આપવું તે અમારા પૂજ્ય મુનિમહારાજઓની ઇચ્છા ઉપર છે.

(મળેલું.)

દીક્ષા મહોત્સવ.

ગયા અશાઠ સુદ ૨ ના રોજ હુસીયારપુર-પંજાબમાં શ્રીમાન વિજ્ઞાનંદ સૂરીશ્વરજીના પ્રશિષ્ય પંન્યાસજી શ્રી સુંદરવિજયજી મહારાજે એક બંધુને દીક્ષા આપી છે, જેવું નામ મુનિ શ્રી લગ્નવિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે. આ દીક્ષા મહોત્સવમાં હુસીયારપુરના શ્રીસંઘનો ઉત્સાહ મારે હતો. પંજાબના માટા મોટા શહેરોમાંથી જૈન બંધુઓ તે પ્રસંગે આવી લાભ લીધો હતો. દીક્ષાનો સર્વ અર્થ બંધુ લાભ દોહતરાયજીએ કર્યો છે. તે સાથે તે ઉદાર નરરત્ન પુરૂષ પાકાણા વગેરેમાં પણ રકમ આપી છે.

(મળેલું.)

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમાન્ વિજ્ઞાનંદ સૂરીશ્વરજીના પરિવાર મંડળના ચાતુર્માસ.

- ૧ મુનિરાજ શ્રી જિનાવિજયજી મહારાજ પુના-ફરગ્યુસન કોલેજ. શ્રી ભારત જૈન વિદ્યાલય.
૨ પંચાસજી શ્રી મુંદરવિજયજી વગેરે હુશીયારપુર-પંજાબ.

ગ્રંથાવલોકન.

૧ શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન ગ્રંથોદ્ધાર ફંડનો રિપોર્ટ.

ઉક્ત સંસ્થાનો સં. ૧૯૭૪ ની સાલનો રિપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. એક સારી રકમથી અને વ્યવસ્થાપૂર્વક કાર્ય કરનાર આ સંસ્થા તરફથી અનેક જૈન ધર્મના સારા ગ્રંથો બહાર પડી ચુક્યા છે અને ધારા પ્રમાણે તેના લાભ જૈન સમાજને મળે છે. અત્યાર સુધીમાં ૪૭ ગ્રંથો છપાયા છે. અને હજી પ્રયાસ શરૂ છે. કાર્યવાહક કમીટી અને તેમાં ખાસ કાર્ય કરનાર ઝવેરી જીવજીવંદભાઈ સાકરચંદને અમો તે માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ. તેમનો આ રિપોર્ટ વાંચવાથી આવા ખાતાના રિપોર્ટ પ્રસિદ્ધ કરવાથી તે ક્વા રીતે પદ્ધતિસર કાર્ય કરે છે તે માન્ય પડે છે. અમો તેની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

૨ શ્રી મહુવા જૈન મંડળનો સં. ૧૯૭૭ ના ફાગણ માસથી સં. ૧૯૭૫ ના માહા માસ સુધી વર્ષ બેનો રિપોર્ટ અમોને તે ખાતાના શ્રીયુત સેક્રેટરી તરફથી મળ્યો છે, વર્તમાન સમયને જોતી જરૂરીયાત છે તેવી કેળવણીની વૃદ્ધિ મહુવા જૈન સમાજમાં કરવા માટેનો આ પ્રયાસ છે. કમીટીના અંધારણ અને ધારા ધોરણ સાથે આવતી ઉપજનો વ્યય પણ યોગ્ય રીતે આ મંડળ કરે છે તેમ રિપોર્ટ ઉપરથી માલમ પડે છે. આ સંસ્થા મહુવા નિવાસી જૈન ગંધુઓની દરેક રીતે મદદને પાત્ર છે અમે તેની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

૩ ધી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડિયા તરફથી ધી જૈન આરંભ્યજીવન સમ્યક કમીટીનો રિપોર્ટ અમોને મળ્યો છે, મુંબઈમાં જૈનોનું મરણ પ્રમાણ બીજી કોમ કરતાં વધારે આવે છે તે શોચનીય સ્થિતિ જાહેર પેપર દ્વારા આંજ્ઞાઓ આપી તરત્તમદાસ ખી, શાહે તેમજ આ કમીટીના શ્રીયુત સભ્યોએ આ રિપોર્ટ બહાર પાડી બતાવી આપી છે, તે સાથે જરૂરીયાત સ્થળ, પ્લાન, અડસદ્દા બીજા તેવા સ્થળો તપાસી વગેરે તમામ યોજના પણ ઉપરોક્ત સંસ્થા પાસે રજુ કરેલ છે જે ખાસ જાણવા જેવું છે. હવે માત્ર ઉદાર જૈન ગંધુઓની ઉદારતા ઉપરજી અવલંબી રહેલું આ કાર્ય જલદીથી વિશાળતાથી કરવાની જરૂર છે ખરેખર મુલ્ય અને અનુકંપાવાળું આ કાર્ય જલદીથી પાર પડે તેમ અમે ઇચ્છીએ. તેમજ દરેક જૈન ગંધુઓએ આ કાર્યમાં તબક્કા અને ધનાથી મદદ આપવાની જરૂર છે.

અમારી સમાનું જ્ઞાનોક્તિ ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પાંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિય ઠાણ સટીક-શાહ ચુનીલાલ ખુમચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા-શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ જૈન મેઘદૂત સટીક.
- ૬ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ. ૭ જૈન ઔતહાસિક ગુર્જરરાસ સંગ્રહ.
- ૮ અંતગડદશાંગ સૂત્ર સટીક-મર્યા નિવાસી ખડેન ઉજમખડેન તથા હરકોરખડેન તરફથી.
- ૯ શ્રી કલપસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમનાં ધર્મપત્નિ બાઈ ચુનીબાઈ માણસાવાળાની દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૧૦ શ્રી અનુત્તરોવાઈસૂત્ર સટીક શા. કચરાભાઈ નેમચંદ સ્વંભાતવાળા તરફથી.
- ૧૧ શ્રીનંદીસૂત્ર શ્રીહરિમદ્સૂરિકૃત ટીકા સાથે. બુહારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સુરચંદ તરફથી.
- ૧૨ શ્રી ઉપાસક દશાંગ બુહારીવાળા શેઠ પીતાંબરદાસ પન્નાજી.
- ૧૩ શ્રી નિર્વાવલી સૂત્ર શ્રી શીહોરના સંઘ તરફથી.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાભત સટીક.
- ૨ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૫ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.
- ૭ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
- ૯ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ.
- ૧૧ ધાતુપરાયણ.
- ૨ ષટસ્થાનક સટીક.
- ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૬ વિજ્ઞાસિ સંગ્રહ.
- ૮ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૦ લિંગાનુશાસન સ્વોપણ ટીકા સાથે.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે).

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિકૃત) આ ગ્રંથ વણે પ્રાચીન છે. આરમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોએ મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમ્પત્તિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત્ર).
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ).
૬. શ્રી સંબોધ સપ્તતિ—શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની દ્રષ્ટાકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પકનપાકન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલુંજ અને વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી—કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચે મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ સ્તવનાવલી.

પરમ પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરવાના એક સાધન નિમિત્તે અમોએ આ છુક પ્રસિદ્ધ કરી છે. જેમાં પ્રચલીત અને નવીન અનેક ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, નામ વર્ણન, સ્તવનો વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. સાથે નવાગું પ્રકારી પૂજા બે દાખલ કરવામાં આવેલ છે. પોકિટમાં રહી શકે માટે કદ લઘુ કરવામાં આવેલ છે, ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં શુદ્ધ રીતે છપાવવામાં આવેલ છે. ટાઇટલ (પુંડું) પણ રંગ બે રંગી સુંદર બનાવવામાં આવેલ છે. પરમ પવિત્ર આ તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરનારા બંધુઓ માટે એક ઉત્તમ સાધન અને યોજના કરવામાં આવેલ છે. મુદ્દલથી પણ કિંમત ઓછી રાખવામાં આવેલ છે. કિં ૦ ચાર આના પો ૦ જુદું. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

જાહેર ખબર.

શ્રીમદ્ પન્નાસજી મુક્તિવિમળ મહારાજના રચેલાં નીચેના પુસ્તકો થોડા દિવસમાં પ્રસિદ્ધ થશે, જેથી તે સાધુસાધ્વી તથા જાહેર સંસ્થાઓને અને લાયણેરીઓને ભેટ આપવાના છે, જેથી જેઓને ખપ હોય તેમણે નીચેના શીરનામેથી મંગાવી લેવા.

૧. જ્ઞાનપંચમી કથા. ૨. પોસદશમ કથા. ૩. મેરૂ તેરસ કથા. ૪. રોહિણીની કથા.

કોઠારી ચંદુલાલ મોહોલાલ.

૬૦ દેવસાના પાડે—અમદાવાદ.

શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત

શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે બાપાંતર)

સત્તરમા સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ બિન બિન શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમિયાન બાળ જીવોને સત્ય શું ? અને શુદ્ધ તત્ત્વો શેમાં છે ? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતાં તેવા જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથનો ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. મોક્ષના કારણ એવા લાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઈ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, અધ્યાત્મના ખાખી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પડેલ પાડેલ કરવા જેવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુલું. અમારી પાસેથી મળશે.

પુસ્તક પહોંચ.

નીચેના પુસ્તકો અમોને ભેટ મળેલા છે જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

શ્રી પર્યુષણાકદપ મહાત્મ્યમ—(દયાવિમલ જૈન ગ્રંથમાળા નં. ૧૨). હા. વહીવ કેશવલાલ પ્રેમચંદ તરફથી.

કદંપસૂત્ર—(શ્રી ખરતર ગચ્છીય) મુનીશ્રી મણીસાગરજી. મુંબઈ.

દશપૈકાલીક સૂત્ર—(જે કોખી) પન્નાસજી રીદ્ધી મુનીમહારાજ. ખંભાત.

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

દોશી કુંવરજી વીરજી

કુંડલા

પે. વ. વા. મેમ્બર.

શેઠ અનોપચંદ ગોવીંદજી

ભાવનગર

”

આપણામાં ઉદાર ભાવના યા નિઃસ્વાર્થતા પ્રગટાવવાની અનિવાર્ય જરૂર.

સદ્ભાવના એ આપણો મુદ્રાલેખ હોવો જોઈએ. સદુ સુખને ચાહે છે. તે સુખ ક્ષણિક તો હોય પણ અચિનાશી હોવું જોઈએ. તેવું સુખ આત્મામાંથીજ મળી શકે છે. યથાર્થ જ્ઞાનસાધના અને ચારિત્ર્યધોરણે તે પ્રાપ્ત થાય છે. આત્મામાં જે અનંત શક્તિ યજ્ઞરાશી રહેલી છે તેની બરાબર સમજ, તેનો દુર્લભિચાર અને તે પ્રગટ કરવા સર્વજન વચનાનુસારે સંકલ્પન લેવું એ સુખ પ્રાપ્તિનો અમોઘ ઉપાય છે. અજ્ઞાન અને મોહ-વશ અને માથો નુકાલ મળે છે અને ખોટો માર્ગ પકડી લેવાયો છે, તેથીજ હવ સુખને બહુ મેં મુશ્કેલીમાંજ પડેલો જાય છે. આવી દુઃખદાયી સ્થિતિ ચલાવવા દેવી ક્રાધ રીતે વ્યાજબી નથી. એમાંથી પ્રત્યેક જનને ઉદાર કેમ થાય તેવું ચિન્તન કરતા રહેવું તે નૈમીભાવ, વ્યવસ્થા, મનથી, વચનથી, કે ધનથી મળે તે રીતે દુઃખની જગ્યા દુઃખની જગ્યા આપણા દલ પ્રગટ કરવા તે કઠણભાવ, સૂખી કે સદગુણીને દેખી કે સાંભળી દીક્ષામાં પ્રવૃત્ત થવું તે પ્રસાદભાવ અને મળે તેના નિઃસ્વર્નનર્થક કર્મ કરનારને પણ કર્મ-ગુહિથી સમજાવી દેવાળે પાડવાનું બની શકે એમ તજ હોય ત્યારે છેવટે મેં કર્મજન સમજ, રાગ દંપ રહિતપણે વર્તી સ્વછંદ કર્તવ્ય પ્રત્યેજ નિજ લક્ષ રાખવું તે મધ્યસ્થ ભાવ સ્વપરને અત્યંત વિવેકારક છે. આપણે સદુને સાચા મોક્ષ સુખની જ્ઞાની જેવી રીતે સઘળી ભાવના સંદોહિત રહેવી જોઈએ. એવી ઉદાર ભાવના જનમત રાખ્યા વગર આપણામાં સંપ્ર સા એકતા થઈ શકશે નહિ અને તે વગર આપણે એક બીજાનું ખરું હિત સાધી શકવું નહિ. સંપ્રવેજ સઘળું હિત-શ્રેય સાધી શકાશે. તેથીજ આપણા મન-ચારિત્ર્યચાર-ચાણીમાં જેમ બને તેમ શુદ્ધિ સાચવવાની બહુ જરૂર છે. તેમાં જ્યારે સ્વાર્થવશ મોટાળો વળે છે ત્યારેજ આપણે કલેશ કુચુંપ અને દુઃખનાં દર્શન કરી-એ છીએ. આપણામાંજ એકતા અને પવિત્રતા હશે તો આપણે સદાય સુલેદ અને મુગ્ધ શાન્તિને ઉપજાવી જાળવી રાખીશુંજ. એકતા અને પવિત્રતાનો પ્રભાવ કેવો અદ્ભૂત અને અઘોરિક છે તે અનુભવથી સમજાયે.

કલિશમ

